

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφονίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ–ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009 • ΤΕΥΧΟΣ 69

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δημοψήφισμα ἐδῶ καὶ τώρα!	σελ. 1
Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός μόνος Σωτὴρ τοῦ σύμπαντος κόσμου	σελ. 2
Πνευματικὲς προϋποθέσεις τῆς «Θεωρίας τῆς Ἐξελίξεως» Γ΄	σελ. 5
Γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς μας συνείδησης	σελ. 6
Ὡρα αἰχμῆς γιὰ τὸ ... τρένο τῆς εἰρήνης στὰ Βαλκάνια	σελ. 9
Σεβασμὸς στὴν παράδοση	σελ. 10
Ἐπιστολὲς Ἀναγνωστῶν	σελ. 12
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 20

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ!

Καθὼς τελείωνε τὸ 2009, ἡ κυβέρνησις ἔκανε στὸν ἑλληνικὸ λαὸ ἓνα σπουδαῖο δῶρο. Πραγματικὸ χριστουγεννιάτικο μπιναμά. Πρόκειται γιὰ τὸ νομοσχέδιο πού δίνει –σέ πρώτη φάση– τὴν ἑλληνικὴ ἰθαγένεια σέ 250.000 παιδιά λαθρομεταναστῶν, οἱ ὅποιοι νομιμοποιήθηκαν ἀπὸ τίς προηγούμενες κυβερνήσεις μέ διαδικασίες «σκούπα». Τὸ νομοσχέδιο συνδέεται καὶ μέ ἀναθεώρηση τοῦ «Κώδικα Ἰθαγένειας». Ἕλληνας, πλέον, θά εἶναι ὅποιος γεννιέται ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ἀνεξαρτήτως καταγωγῆς! Πρόκειται γιὰ μιά

ὠρολογιακὴ βόμβα στὰ θεμέλια τῆς ἤδη ξεχαρβαλωμένης νεοελληνικῆς μας κοινωνίας. Εἶναι μιά ἔφοδος τοῦ ἐθνομηδενισμοῦ, τὸν ὁποῖο προωθοῦν οἱ δυνάμεις τοῦ «ἐκσυγχρονισμοῦ», πού βρίσκονται σέ διάφορους πολιτικούς χώρους καὶ κόμματα μέ κυρίαρχους τὸν πράσινο καὶ τὸν πορτοκαλί.

Ἀπέναντι σ'αὐτὴ τὴ νεοταξίτικη ἐθνομηδενιστικὴ ἔφοδο, πού συνοδεύεται ἀπὸ μέτρα, τὰ ὅποια θά ὀδηγήσουν σέ μαζικὴ οἰκονομικὴ ἐξαθλίωση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ στρώνουν τὸ δρόμο γιὰ λύσεις ὑποταγῆς στὰ ἐθνικά μας θέματα (Κυπριακό, Σκο-

πιανό, Αίγαίο και Θράκη) χρειάζεται γενική άντεπίθεση και ξεμασκάρεμα των ψευτοπροοδευτικών τους ιδεολογημάτων και πρακτικών.

Χρειάζεται να καταγγείλουμε* ότι με αυτόν τον τρόπο έξυπηρετούν –εκ προθέσεως ή από επιπολαιότητα και ά-νοησιά– τα συμφέροντα των πολυεθνικών (τίς όποιες υποτίθεται πολεμούν) και όσων ξένων και ντόπιων θέλουν την Ελλάδα πολυφυλετική, πολυπολιτισμική και πολυθρησκευτική κουρελού, για να έξυπηρετούν έτσι καλύτερα τα πολιτικοοικονομικά και γεωστρατηγικά συμφέροντά τους και για να γεμίζουν τα ήδη παραφουσκωμένα πορτοφόλια τους.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση χρειά-

ζεται να όγκωθει ένα μαζικό κίνημα διαμαρτυρίας και παρέμβασης από τη βάση, πολυσυλλεκτικό και άκομμμάτιστο. Ένα κίνημα των τίμων ανθρώπων που άρνούται να αυτοκτονήσουν έθνικά, πολιτιστικά –άλλά και οικονομικά– παίζοντας τό παιχνίδι των επίδοξων παγκοσμίων έπικυριάρχων.

Τά άποτελέσματα, που μπορεί να πετύχει αυτή ή συσπείρωση από τη βάση, φάνηκαν ήδη στην περίπτωση του διβλίου Ρεπούση και στην έκλογή άρχηγού στή «Νέα Δημοκρατία».

Τό κίνημα αυτό από τη βάση πρέπει να άπαιτήσει την άμεση άπόσυρση του έλληνοκτόνου νομοσχεδίου. Πρέπει να άπαιτήσει δημοψήφισμα έδω και τώρα για τό μεταναστευτικό.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΟΝΟΣ ΣΩΤΗΡ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΟΣΜΟΥ

του Άρχιμανδρίτου Γεωργίου

Καθηγουμένου της Ίερας Μονής Όσίου Γρηγορίου Άγίου Όρους

Όταν ό άγιος Άγγελος έμφανίσθηκε στον δίκαιο Ίωσήφ, για να του έξαγγείλη τό ύπερφυές μυστήριο της Γεννήσεως του Χριστού, του άπεκάλυψε και τό όνομα του παιδίου: «και καλέσεις τό όνομα αυτού Ίησοϋν· αυτός γάρ σώσει τον λαόν αυτού από των άμαρτιών αυτών» (Ματθ. α΄ 21). Ίησοϋς σημαίνει Σωτήρ.

Τό παιδίον που έγεννήθη στην Βηθλεέμ της Ίουδαίας δέν ήταν ένας άπλός άνθρωπος, αλλά Θεός και άνθρωπος, όπως τον

προανήγγειλαν οί Προφήται της Παλαιās Διαθήκης: «παιδίον έγεννήθη ήμιν, Υίός και έδόθη ήμιν...και καλείται τό όνομα αυτού μεγάλης δουλης άγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεός ισχυρός, έξουσιαστής, άρχων ειρήνης, πατήρ του μέλλοντος αιώνος» (Ήσ. θ΄ 6). «Οϋκ ήν ψιλός άνθρωπος... αλλά Θεός ενανθρωπήσας», κατά τον άγιο Κύριλλο Ίεροσολύμων (ΙΓ΄ Κατήχησις Φωτισομένων, 33).

Κατά καιρούς σπουδαίοι άνθρωποι θέ-

* Βλ. τό κείμενο του Μίκη Θεοδωράκη που δημοσιεύουμε στις σσ. 6-10, όπως έπίσης τή σπουδαία παρέμβαση στό θέμα της ιθαγένειας από τό περιοδικό Άρδην του Γιώργου Καραμπελιά (www.ardn.gr/node/2666) και τό άρθρο του καθηγητού Κωνσταντίνου Ρωμανού (ύπάρχει στήν έφημερίδα Τό Παρόν, 29.11.2009, σ. 32 και σε ιστοσελίδες, όπως antibaro και resaltomag).

λησαν νά βοηθήσουν τόν ἄνθρωπο νά βγῆ ἀπό τήν τραγικότητά του. Φιλόσοφοι, πολιτικοί, διδάσκαλοι, ἐπιστήμονες καί ἐφευρέται. Κανείς ὄμως δέν μπόρεσε νά τόν λυτρώσῃ ἀπό τήν ἁμαρτία, τήν φθορά καί τόν θάνατο, διότι κανείς ἀπό αὐτούς δέν ἦταν ὁ Θεάνθρωπος. Μόνον ὁ Θεάνθρωπος Κύριος μποροῦσε νά νικήσῃ τούς τρεῖς μεγάλους ἐχθρούς μας, τόν διάβολο, τήν ἁμαρτία καί τόν θάνατο καί νά δώσῃ καί σέ μᾶς τήν δύναμι νά τούς νικοῦμε. Μόνον Αὐτός μποροῦσε νά μᾶς ἐπανενώσῃ μέ τόν Θεό καί νά μᾶς χαρίσῃ τήν θέωσι. Γράφει σχετικά ὁ ἅγιος Γέροντας π. Ἰουστίνος Πόποδιτς: «Μία θλιβερά παρέλασις ἀτελῶν καί μή ὀλοκληρωμένων ἀνθρώπων. Καί ἐν μέσῳ αὐτῶν Ἐκεῖνος, ὁ πλήρης μυστηρίου θαυμαστός Θεάνθρωπος: θεῖω τῷ τρόπῳ τέλειος καί ἀνθρωπίνως πραγματικός. Τό ἀνθρώπινον ἀγαθόν Του εἶναι θεῖως τέλειον καί ὀλοκληρωμένον· ἡ ἀνθρωπίνη ἀγάπη Του εἶναι θεῖως τελεία καί ὀλοκληρωμένη· ὡς καί ἡ δικαιοσύνη Του, καί τό ἔλεός Του, καί ἡ εὐσπλαγχνία Του καί ἡ ἀθανασία Του, καί ἡ αἰωνιότης Του καί τό κάλλος Του: ὅλα εἶναι ἀνθρωπίνως πραγματικά, ἀλλά καί θεῖως τέλεια καί ὀλοκληρωμένα» (Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καί Οἰκουμενισμός, σελ. 188-189).

Ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ἔσωσε τήν βαρύτερα πάσχουσα φύσι μας ὄχι μέ κάποιο ἐξωτερικό τρόπο ἀλλά ἐνώνοντάς την κατά τρόπο ἄρρητο μέ τήν θεία Του φύσι μέσα στήν θεία Του ὑπόστασι. Ἰδρυσε τήν Ἐκκλησία Του, πού εἶναι τό Σῶμα Του, καί δίνει τήν δυνατότητα σέ κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο πού εἰσέρχεται συνειδητά σ' αὐτήν καί μετέχει στά θεοποιά μυστήριά Της νά γίνεται «θείας κοινωνός φύσεως» (Β' Πέτρ. α' 4). Μέ τό Ἅγιο Βάπτισμα μᾶς ἐγκεντρίζει στό σῶμα Του. Μέ τό Ἅγιο Χρῆσμα μᾶς προσφέρει τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μέ τήν θεία Κοινωνία ἐνώνεται μα-

ζί μας. Γράφει σχετικά ὁ ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας: «Πόσο μεγαλειώδες μυστήριο! (τῆς Θείας Εὐχαριστίας). Τί φοβερό, ἀλήθεια, ν' ἀναμειχθῆ ὁ νοῦς τοῦ Χριστοῦ μέ τό νοῦ μας! Ν' ἀνακραθῆ ἡ θέλησή Του μέ τή θέλησή μας, τό Σῶμα Του μέ τό σῶμα μας, τό Αἷμα Του μέ τό αἷμα μας! Τί γίνεται ὁ νοῦς μας, ὅταν κυριαρχήσῃ ὁ θεῖος νοῦς! Τί ἡ θέλησή μας, ὅταν ἐπικρατήσῃ ἡ θεία θέληση! Τί ὁ πηλός, ὅταν ὑπερισχύσῃ ἐκεῖνο τό πῦρ» (Περί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, Λόγος Δ').

Ἡ Ἐκκλησία ἀγιάζει τόν ὅλο ἄνθρωπο. Προσλαμβάνει ὀλόκληρη τήν ζωή του, γιά νά τόν σώσῃ. Ὅπως εἶπε ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Τό γάρ ἀπρόσληπτον, ἀθεράπευτον· ὃ δέ ἦνωται τῷ Θεῷ, τοῦτο καί σώζεται» (Ἐπιστολή 101, 32).

Βέβαια ὁ Κύριος δέν παραδιάζει τήν θέλησί μας. Ποθεῖ τήν σωτηρία μας. «Πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. β' 4). Ὅμως περιμένει νά τοῦ προσφέρωμε ὅλο τόν ἑαυτό μας, τό αὐτεξούσιό μας, τήν θέλησί μας, τήν ἐπιθυμία μας, τόν νοῦ καί τήν καρδιά μας, καί νά ἐργαζώμεθα ἐν μετανοίᾳ τίς θεοποιούς ἐντολές Του.

Ὁ Κύριός μας ἐνηθρόπησε γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου, ἄν καί ἐγνώριζε ὅτι θά ἐρχόταν «εἰς τά ἴδια» καί «οἱ ἴδιοι» δέν θά τόν ἐδέχοντο (πρβλ. Ἰω. α' 11). Ἀλλά, ὅταν οἱ ἄνθρωποι δέν δέχωνται τόν Κύριο ὡς Σωτῆρα καί Λυτρωτή τους, οἱ συνέπειες γιά τήν ἀνθρωπότητα εἶναι τραγικές καί ὀλέθριες. Αὐτές τίς συνέπειες ἐδίωξε ὁ ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς, ἐπίσκοπος Ἀχρίδος, ὁ ὁποῖος ἔζησε τίς φρικαλεότητες καί τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων καί ἐξορίσθηκε στά στρατόπεδα τοῦ Νταχάου ἀπό τούς Ναζί. Ἐγραφε χαρακτηριστικά περί τῆς ἀποχριστιανοποιημένης Εὐρώπης καί τοῦ ἀθέου πολιτισμοῦ της: «Οἱ αἰρετικοί λαοί τῆς ἐποχῆς μας ἔδωσαν εἰς τόν Χρι-

στόν καί Κύριον τήν τελευταίαν θέσιν εἰς τήν τράπεζαν τοῦ κόσμου τούτου, ὡς εἰς ἔσχατον ἐπαίτην, ἐνῶ εἰς τάς πρώτας θέσεις ἐτοποθέτησαν τοὺς μεγάλους των ἀνδρας, τοὺς πολιτικούς, τοὺς λογοτέχνας, τοὺς μυθοποιούς, τοὺς ἐπιστήμονας, τοὺς κεφαλαιούχους, ἀκόμη καί τοὺς τουρίστας καί τοὺς ποδοσφαιριστάς» (Ἄρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς, «Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καί Οἰκουμενισμός», σελ. 234), καί συνέχιζε: «Ὁ Χριστός ἀπεμακρύνθη ἀπό τήν Εὐρώπην, ὅπως κάποτε ἀπό τήν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὅταν οἱ Γαδαρηνοί τό ἐζήτησαν. Μόλις ὅμως Αὐτός ἔφυγεν, ἤλθε πόλεμος, ὀργή, τρόμος καί φρίκη, κατάρρευσις, καταστροφή. Ἐπέστρεψεν εἰς τήν Εὐρώπην ὁ προχριστιανικός βαρβαρισμός...μόνον ὅτι ἦτο ἑκατόν φορές φρικωδέστερος» (ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 252).

Τά ἴδια ἐπαναλαμβάνονται καί στίς ἡμέρες μας. Ἡ κοινωνία μας ὅλο καί περισσότερο ἀπωθεῖ τόν Σωτήρα Κύριο ἀπό τίς δομές της. Κάποιοι θέλουν νά ἀφαιρέσουν ἀπό τίς δημόσιες ὑπηρεσίες τά χριστιανικά σύμβολα, τόν Τίμιο Σταυρό καί τίς ἅγιες Εἰκόνας· ἐπιδιώκουν νά ἀποχριστιανοποιήσουν τήν πατρίδα μας. Τόν Χριστό ὡς μοναδικό Σωτήρα τοῦ κόσμου ἐξορίζει ἀπό τήν ζωή μας καί ὁ διαθηρησκειακός καί συγκρητιστικός Οἰκουμενισμός, ὁ ὁποῖος «μεταίρει τά αἰώνια ὄρια, ἃ οἱ Πατέρες ἔθεντο» καί ἐπιδιώκει τήν ἐνότητα τῶν ἀνθρώπων, τῶν ὁμολογιῶν καί τῶν θρησκειῶν χωρίς τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του, πού εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.

Ὁ Κύριος ἤλθε Σωτήρας γιά ὅλους, καί γι' αὐτούς πού τόν δέχονται καί γι' αὐτούς πού πεισματικά τόν ἀπορρίπτουν. Ὅσοι ὅμως παραμένουν ἀρνηταί Του, ἄς διδαχθοῦν ἀπό τήν πρόσφατη ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας στήν κομμουνιστική Ρωσία. Ἄν καί

πολεμήθηκε μέ φοβερή μανία, ἡ Ἐκκλησία σήμερα θάλλει στολισμένη μέ νέφος μαρτύρων, ἐνῶ τό μνημόσυνο τῶν διωκτῶν της «ἀπώλετο μετ' ἤχου» (Ψαλμ. θ' 7).

Ὁ Κύριός μας εἶναι κύριος τῆς ἱστορίας τῶν ἀνθρώπων. «Οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενί ἡ σωτηρία, οὐδέ γάρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπό τόν οὐρανόν τό δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ. δ' 12). Ὅσο κι' ἄν διώκεται, δέν θά παύσῃ νά εἶναι «τό Α καί τό Ω, ὁ πρῶτος καί ὁ ἔσχατος, ἀρχή καί τέλος» (Ἀποκ. κβ' 13). «Πύλαι ἔδου οὐ κατισχύσουσιν» τῆς Ἐκκλησίας Του (Ματθ. ιστ' 18) καί «τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος» (Λουκ. α' 33).

Ἐρχεται καί ἐφέτος ὁ Κύριος, πεινώντας καί διψώντας τήν σωτηρία μας (Ματθ. κα' 18). Ἀναζητεῖ τόπο, γιά νά ἀναπαυθῆ μέσα μας. Μπορεῖ τότε νά μή ὑπῆρχε γι' Αὐτόν «τόπος ἐν τῷ καταλύματι» (Λουκ. β' 7). Βρέθηκε ὅμως τό ταπεινό σπήλαιο καί ἡ φάτνη πού Τόν φιλοξένησαν. Ἴσως νά φαίνεται ὅτι καί σήμερα οἱ πολλοί δέν Τόν δέχονται. Ὅμως δέν λείπουν καί αὐτοί πού μέ ζῆλο καί πόθο θεϊκό ἐτοιμάζουν τόν οἶκο τῆς ψυχῆς τους γιά νά Τόν ὑποδεχθοῦν, στολίζοντάς τον μέ τίς ἀρετές. Ἀνάμεσά τους καί πρῶην πολέμοί Του, πού ἔγιναν φίλοι καί μαθηταί Του, ὅπως κάποτε ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἄς ἐτοιμάσουμε καί ἐμεῖς τήν φάτνη τῆς καρδιάς μας, γιά νά ὑποδεχθοῦμε τόν Κύριο ὡς Σωτήρα καί Λυτρωτή μας. Ἄς ἀνυψώσουμε τόν νοῦ καί τήν καρδιά μας ἀπό τίς μάταιες γήινες ἐνασχολήσεις καί ἄς Τόν δοξολογήσουμε μέ ὕμνους καί ᾠδές πνευματικές γιά τήν σωτηρία πού μᾶς ἐχάρισε μέ τήν ἄκρα Συγκατάβασί Του, τήν θεία Ἐνανθρώπησί Του καί τήν θεία Οἰκονομία Του.

Ἄγια Χριστούγεννα 2009

**ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙ ΤΗΣ «ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ»**

του Ἱερομονάχου Λουκᾶ Γρηγοριάτου

Ἱατροῦ

(Ἐπιστολή πρὸς Ὁρθόδοξο ἀμερικανὸ ἱερέα)

Γ'

**4. Οἱ «λόγοι τῶν ὄντων» ἐρμηνεύουν τὴν
Δημιουργία.**

Προσεγγίζοντας τὴν Δημιουργία ὡς τρόπο φανερώσεως τοῦ Θεοῦ καὶ κατανοώντας τὴν ἀφήγησι περὶ τῆς Δημιουργίας ὡς σημεῖον θεογνωσίας, ἔχουμε τὴν δυνατότητα νὰ ἀνιχνεύουμε σὲ αὐτὴν *τούς λόγους τῶν ὄντων*, ὅπως χαρακτηριστικὰ ὀνομάζονται στὴν διδασκαλία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ τὰ ἀγαθὰ θελήματα τοῦ Θεοῦ (PG 90, 296). Καὶ εἶναι πολὺ σημαντικό, κατὰ τὸν ἅγιο Μάξιμο, νὰ γνωρίζη ὁ ἄνθρωπος τούς λόγους τῶν ὄντων καὶ νὰ ἀνάγεται δι' αὐτῶν στὸν Θεό (βλ. PG 90, 276, πρὸβλ. Ρωμ. 1, 20). Ἐάν δέν βλέπουμε τὴν Δημιουργία (ἂν δηλαδή δέν κατανοοῦμε τὰ πάντα ὡς ἀποτελέσματα τῆς δημιουργικῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ), σημαίνει ὅτι ἀποτυγχάνουμε δραματικά νὰ γνωρίσουμε τούς *λόγους τῶν ὄντων*. Δέν σημαίνει ὅτι χάνουμε ἓνα ἰδεολογικὸ ὄπλο κατὰ τῶν δῆθεν ἀντιπάλων μας «ἐξελικτικῶν», ὄχι. Χάνουμε μία ἀπὸ τίς ὁμορφότερες σελίδες, μέσα στίς ὁποῖες ὁ Πατέρας μας ἀποτυπώνει τὰ ἴχνη τῆς πατρικῆς Του ἀγάπης. Οἱ λόγοι τῶν ὄντων εἶναι αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ ἴχνη. Γι' αὐτὸ μέ τὸν Ψαλμωδὸ ἀναφωνοῦμε καθημερινά: «Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον...πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας» (Ψαλμ. 103).

Ἐδῶ θὰ ἀναφέρω ἓνα μόνον στοιχεῖο γύρω ἀπὸ τὴν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ

νά φανῆ πόσο σημαντικό εἶναι νὰ γνωρίζουμε τὸν λόγο τῆς πλάσεως τοῦ ἀνθρώπου «ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ». Ὁ Δημιουργὸς Θεὸς ἔπλασε τὸν Ἀδὰμ κατὰ τὸν μοναδικὰ ἰδιαιτέρο τρόπο «κατ' εἰκόνα» Του, ὥστε ἡ ἀνθρωπίνη φύσις νὰ μπορῆ στοὺς ἐσχάτους χρόνους νὰ προσληφθῆ ἀπὸ τὸν Λόγο καὶ νὰ θεωθῆ. Ὁ Χριστὸς προσέλαβε ἀνθρώπινο σῶμα καὶ ἀνθρώπινη νοερὴ καὶ λογικὴ ψυχὴ. Τὰ ἐθέωσε, ὅταν τὰ ἔνωσε ὑποστατικῶς μέ τὴν θεότητά Του. Καὶ σέ ἡμᾶς, τὰ μέλη τοῦ Σώματός Του, προσφέρει τὴν θέωσι χαριτώνοντας τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ μας. Αὐτὴ ἡ θέωσις εἶναι γεγονός ἀναντίρρητο γιὰ τούς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι μετέχουμε κάπως στὴν ἐμπειρία τῶν Ἁγίων μας, στὴν ζωὴ καὶ τὰ διώματα τῆς Ἐκκλησίας⁸. Ἐπειδὴ *βλέπουμε* λοιπὸν αὐτὸν τὸν *λόγο* τῆς πλάσεως τοῦ ἀνθρώπου, δηλαδή τὴν δυνατότητα νὰ μετάσχουμε στὴν ζωὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος διὰ τῆς Οἰκονομίας τοῦ Μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἔχουμε ἐπιπλέον πρὸ ὀφθαλμῶν μας ἀνθρώπους πού ἔφτασαν στὴν θέωσι, διακρίνουμε καὶ κατανοοῦμε ὅτι δέν εἶναι κάποια «ἐξελικτικὴ» μεταβολὴ στὴν φύσι (τὸ DNA;) ἐνός δῆθεν προγόνου μας, μετρήσιμη καὶ ὑπολογίσιμη πειραματικά, πού ἔδωσε μὲν σέ ἡμᾶς τὴν δυνατότητα μετοχῆς στὴν ἀκτιστὴ Χάρι τοῦ Θεοῦ, τὴν Χάριτι ἀθανασία καὶ τὴν θέωσι, ἄφησε δέ τίς παράλληλες γενε-

8. Ἀγνοοῦν τὰ Ὁρθόδοξα διώματα ἀθεϊστές, ὅπως ὁ Richard Dawkins, γιὰ τὸν ὁποῖον ἡ θεολογία ἐξαντλεῖται στὰ θεολογικὰ συστήματα τοῦ Θωμᾶ Ἀκινάτου, τοῦ Ντουνς Σκότους, τοῦ Ράνερ καὶ τοῦ Μόλτμαν (βλ. Κωστῶφ Ἰωάννου, Ἀθεϊσμός., ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 42). Θὰ ἦταν διαφορετικὴ ἡ θέσις τους, ἂν ἐγνώριζαν τὴν ἐμπειρικὴ, ὑπὸ Ὁρθόδοξῃ ἔννοιᾳ, θεολογία.

αλογικές διακλαδώσεις του ζώδεις μόνο και θνητές και άμετοχες θεώσεως. Ἡ «ἐξελικτική» μεταβολή, ἂν ὑποτεθῆ ὅτι ὑπῆρξε, θά ἦταν φυσική διαδικασία. Ἡ φύσις ὅμως δέν γεννᾷ ἄκτιστα ἀποτελέσματα. Τό ἄκτιστο εἶναι δωρεά τοῦ ἀκτίστου Θεοῦ. Ἡ ἀθανασία καί ἡ θέωσις δέν εἶναι φυσικό προσόν (ιδιότης) τοῦ ἀνθρώπου ἀλλά ἄκτιστη δωρεά τοῦ Θεοῦ σέ αὐτόν.

Ἔχοντας πνευματική αἴσθησι τοῦ εἶδους καί τοῦ μεγέθους τῆς ἀκτίστου δωρεᾶς τοῦ Θεοῦ οἱ Ὁρθόδοξοι διαβάζουμε μέ ἐκπληξι, θαυμασμό, προσοχή καί εὐλάβεια τό κείμενο τῆς Γενέσεως: «ἔπλασεν ὁ Θεός τόν ἀνθρώπον χοῦν ἀπό τῆς γῆς καί ἐνεφύσησεν εἰς τό πρόσωπον αὐτοῦ πνοήν ζωῆς, καί

ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν» (Γεν. 2, 7). Ἐπειδή γνωρίζουμε τόν Θεό, κατανοοῦμε τήν «Δημιουργία». Βλέπουμε δηλαδή ὅτι ὁ ἄνθρωπος πλάσθηκε μέ ἰδιαίτερη φροντίδα τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ μία *πνευματέμφορη* ψυχοβιολογική ὑπαρξις, ὑλικό σῶμα καί ἀσώματη ψυχὴ προικισμένα μέ τήν θεία Χάρι Του. Γράφει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμαῆς: «Τί ἐστι [ψυχὴν] ζῶσαν; Ἄειζων, ἀθάνατον, ταῦτόν δ' εἰπεῖν λογικὴν· ἡ γάρ ἀθάνατος λογικὴ –καί οὐκ αὐτό μόνον ἀλλά καί κεχαριτωμένην θείως. Τοιαύτη γάρ ὄντως ζῶσα ψυχὴ. Αὐτό δέ τῷ κατ' εἰκόνα ταῦτόν, εἰ δέ βούλει καί καθ' ὁμοίωσιν»⁹.

(συνεχίζεται)

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ*

τοῦ Μίκη Θεοδωράκη

Σ' αὐτὴ τὴν ἱστορική καμπὴ πού βρισκόμαστε, τρία εἶναι τὰ κύρια μέτωπα στά ὁποῖα ὀφείλουμε νά πάρουμε σαφῆ στάση:

Τό πρῶτο ἀφορᾷ τὴν Κύπρο καί τό σχέδιο Ἄναν. Τό δεύτερο ἀφορᾷ τὰ Σκόπια καί τό ὄνομα «Μακεδονία». Καί τό τρίτο τὴν υπεράσπιση τῆς ἐλληνικότητος μπροστά στήν ἐπίθεση πού δέχεται ἀπό ἐλληνικές καί διεθνεῖς ὀργανωμένες δυνάμεις.

1) Κύπρος: Παρά τό ὅτι ὁ ἐλληνοκυπριακός λαός ἀπέρριψε τό Σχέδιο Ἄναν μέ μεγάλη πλειοψηφία (70%), ἐν τούτοις τόσο μέσα στήν Κύπρο ὅσο καί στήν Ἑλλάδα ὑπάρχουν πρόσωπα καί δυνάμεις πού συνωμοτοῦν, ὥστε μέ τὴν δημιουργία καταλ-

λήλων συνθηκῶν νά τό ἐπιβάλουν τελικά, μιᾶς καί ἡ ἐπικράτησή του ἐξακολουθεῖ νά ἀποτελεῖ βασικό στόχο τῆς πολιτικῆς τῶν ΗΠΑ, πού θέλουν μ' αὐτόν τόν τρόπο νά ἐξασφαλίσουν ἓνα σημαντικό στρατηγικό ἔρεισμα γιά τὰ ἄμεσα καί μακροπρόθεσμα σχέδιά τους στήν Μέση Ἀνατολή.

Εἶναι ἀνάγκη λοιπόν νά βρεθεῖ ἓνας τρόπος, ὥστε νά ἀκουστεῖ ἡ φωνή τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ πού δέν συμφωνεῖ στήν ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ Σχεδίου, τό ὁποῖο εἶναι ἀντίθετο μέ τὰ συμφέροντα τῆς Κύπρου καί εἰδικότερα τῶν Ἑλληνοκυπρίων, πού ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστο τμήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

9. Ἁγ. Γρηγορίου Παλαμαῆ, *Περί ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος*, ἔκδ. Παν. Χρήστου, Θεσσαλονίκη, 1, 85.

* Ἄπό τό <http://www.resaltomag.gr/forum/viewtopic.php?p=22683#22683>. Οἱ ὑπογραμμίσεις εἶναι δικές μας.

2) Σκόπια: Δέν θά πρέπει νά ἔχει γιά μᾶς καμιά ἀπολύτως σημασία τό γεγονός ὅτι τά ἔχουν ἤδη ἀναγνωρίσει μέ τό ὄνομά τους πολλά κράτη γιά διάφορους ἐμφανείς λόγους. Στήν πραγματικότητα ὅσοι τό κάνουν, ἀγνοοῦν ἢ καί περιφρονοῦν τήν ἱστορική ἀλήθεια.

Ἔγνοια ἀσυγχώρητη, πού ὀδηγεῖ στήν οὐσιαστική γελοιοποίησή τους. Τό γεγονός καί μόνον ὅτι ἔτσι θά νομίζουν ὅτι μέ τήν ἐπιλογή τους αὐτή θά συνυπάρχουν μέ τά τρισέγγονα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, θά ἀποτελεῖ γι' αὐτούς αἰτία χλευασμοῦ καί ὑποτίμησης τῆς σοβαρότητάς τους. Καί ὑποθέτουμε ὅτι εἶναι περιττό νά ἐπαναλάβουμε ἐδῶ τά λόγια τοῦ ἴδιου τοῦ πρώην Προέδρου τῶν Σκοπίων κ. Γκλιγκόρωφ, ὅτι δηλαδή οἱ Σκοπιανοί εἶναι Σλαῦοι, ἢ ἐθνικότητά τους Σλαυική καί ἢ γλῶσσα τους ἓνα μείγμα Σλαυικῆς καί Βουλγαρικῆς διαλέκτου.

[...]

Καί τό μόνο πού ὀφείλουμε νά πράξουμε εἶναι νά δηλώσουμε καθαρά ὅτι ἐμεῖς δέν πρόκειται ποτέ νά τούς χαρίσουμε τό ὄνομα «Μακεδονία» καί ὅτι δέν θέλουμε νά ἔχουμε καμιά σχέση οἰκονομική καί διπλωματική μαζί τους.

[...]

Μετά ἀπό ὅλα αὐτά, ἡ συμμετοχή μας στίς διαδικασίες πού μᾶς ἐπιβάλλονται ἄνωθεν, γιά δῆθεν σύνθετες ὀνομασίες γιά ὅλες τίς χρήσεις καί πράσινα ἄλογα –γιατί αὐτό πού θά γίνει τελικά εἶναι νά παραμένει τό ὄνομα «Μακεδονία»– ἀποτελεῖ ἀπαράδεκτη ὑποχώρηση, πού θίγει τήν σοβαρότητα καί τήν ἀξιοπρέπειά μας.

[...]

3) Τό τρίτο καί σημαντικότερο ἐθνικό πρόβλημα, πού θά πρέπει νά μᾶς ἀπασχολήσει, εἶναι ἡ ἀποκάλυψη καί καταγγελία στόν ἑλληνικό λαό τῶν κύκλων, ὁμάδων καί ὀργανώσεων πού σέ συνεργασία μέ διεθνείς ὀργανισμούς ἐπιδιώκουν τήν κατεδάφιση

τῆς ἐλληνικότητας.

Μεταξύ τῶν διεθνῶν ὀργανώσεων προεϋντα ρόλο ἔπαιξε τό «Ίδρυμα Σόρος», πού συγκαταλέγεται μεταξύ ἐκείνων τῶν δυνάμεων πού ἀποφάσισαν τήν διάλυση τῆς Γιουγκοσλαβίας, τόν πόλεμο στήν Γεωργία καί τήν ἀποσύνθεσή της, τήν ὑποταγή στή Δύση τῆς Οὐκρανίας καί πού, σήμερα, ἀναμοχλεύουν τούς ἐθνικισμούς στήν Ἀλβανία προετοιμάζοντας τό ὄραμα γιά τήν Μεγάλη Ἀλβανία μέ τή δημιουργία τοῦ Κοσόβου καί μέ στόχο τήν Ἠπειρο (Τσαμουριά) ἀλλά καί στά Σκόπια μέ τήν ἐνίσχυση τῆς προβολῆς τῆς «Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου».

Ὅσον ἀφορᾷ τή χώρα μας, μέ στόχο τό χτύπημα τῆς ἐλληνικότητας ἀποδύονται στήν **ἀποδιοργάνωση τῆς συνοχῆς τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους** ξεκινώντας ἀπό τήν παραμόρφωση ἰδιαίτερα τῆς σύγχρονης ἱστορίας μας –πρίν, κατά καί μετά τήν ἐπανάσταση τοῦ 1821– καί τήν ἐξάλειψη τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ, παραδοσιακοῦ καί σύγχρονου.

Ὅρισμένοι Ἕλληνες, οὐσιαστικοί **πράκτορες** αὐτῶν τῶν ὑποπτῶν διεθνῶν ὀργανώσεων ἐργάζονται ἐδῶ καί πολύν καιρό συστηματικά.

Ἔχουν διεισδύσει μέσα στούς πλέον σημαντικούς καί εὐπαθεῖς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς, ὅπως ἡ Παιδεία, ἡ ἐξωτερική πολιτική, τά ΜΜΕ, καθῶς καί στούς κομματικούς χώρους, ἔχοντας ἤδη κατορθώσει νά σταθεροποιήσουν ἓνα σημαντικό προγεφύρωμα μέ τήν οἰκονομική ἐνίσχυση τῶν ξένων καί, στηριζόμενοι στήν ἄγνοια τῶν πολλῶν καί στήν ἀποσιώπηση ἐκ μέρους τῶν ὀπορτουμιστῶν, ἔχουν ἤδη προξενήσει μεγάλες βλάβες στήν παραδοσιακή συνοχή τοῦ λαοῦ μας τουλάχιστον ὡς πρός τίς παραδοσιακές του ἀξίες, πού τόν ἔκαναν νά εἶναι αὐτός πού εἶναι. Σέ πείσμα ὅλων τῶν δεινῶν πού κατά καιρούς δοκιμάζουν τήν ἀντοχή του.

Ἐπομένως ἡ καλλιέργεια τοῦ πατριωτι-

σμοῦ ἀποτελεῖ σήμερα τὴν μοναδική ἀπάντηση, ὥστε ὁ λαὸς μας νὰ μπορέσει νὰ ἀποκρούσει ἐνημερωμένος, ἐνωμένος καὶ ἀγρυπνος αὐτό τό σατανικό σχέδιο ξεσκεπάζοντας καὶ ἀπομονώνοντας τοὺς ἐχθροὺς του, ὅποιοι καὶ ἂν εἶναι καὶ ὅπου κι ἂν βρισκονται.

Ἄρκετά κοιμηθήκαμε ἕως τώρα. Καιρὸς νὰ ξυπνήσουμε, νὰ ἐγερθοῦμε, νὰ ἐξεγερθοῦμε καὶ ἐνωμένοι νὰ ἀντιμετωπίσουμε ὅπως ἀρμόζει τοὺς μεγάλους κινδύνους πού ἀπειλοῦν τὴν ἱστορία, τὸν πολιτισμὸ, τὸ ἦθος, τίς παραδόσεις καὶ τελικὰ τὴν ἀκεραιότητά μας.

Ἄθῆνα, 21.12.2009

Μίκης Θεοδωράκης

Τό κείμενο ἐστάλη στὸν Στέφανο Ληναῖο, μαζί μέ τίς παρακάτω ἐπιστολές:

Ἀγαπητέ μου Στέφανε,

Προχτές τό βράδυ στήν NET ὁ Νίκος Δήμου στήν ἐκπομπή «Στά ἄκρα» ἐπαναλάμβανε τίς γνωστές ἀπόψεις Ρεπούση-Διάκου-Κουλούρη-Ἀννας Φραγκουδάκη καὶ τοῦ νέου «φρούτου», τῆς κ. Δραγώνα, βουλευτοῦ τοῦ ΠΑΣΟΚ καὶ «εἰδικῆς γραμματέως τοῦ Ἐνιαίου Διοικητικοῦ Τομέα Θεμάτων Ἐκπαιδευτικοῦ Σχεδιασμοῦ Ἐκπαίδευσης Ἑλληνοπαίδων», δηλαδή στήν καρδιά τῆς διαμόρφωσης τῆς σκέψης, τῶν γνώσεων καὶ τοῦ ἦθους τῶν Ἑλλήνων τοῦ μέλλοντος.

Στὴν συμμορία συμμετέχει καὶ ὁ κ. Νίκος Μουζέλης, σύζυγος τῆς κ. Θ. Δραγώνας, καθηγητῆς τοῦ LSE (?) καὶ ἐπιστημονικὸς ὑπεύθυνος τοῦ «Κέντρου Ἀνάπτυξης Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς τῆς ΓΣΕΕ»!!! Ἄλλο ἓνα πόστο-κλειδί.

Τό 1999 συναντᾶμε τὴν κ. Δραγώνα μαζί μέ τοὺς «ἐπιφανέστερους Ἑλληνες ἀναθεωρητές ἱστοριογράφους» σέ διεθνές συνέδριο στήν Χάλκη τοῦ CDRSEE (Κέντρο γιὰ τὴν Δημοκρατία καὶ τὴν Συμφιλίωση

στήν Νοτιοανατολική Εὐρώπη) καὶ τοῦ ΕΛΙΑΜΕΠ (ἔδρα τοῦ κ. Βερέμη) μέ θέμα τὴν «Ἐθνική Μνήμη» (δηλ. λέω ἐγώ, «πῶς θά καταργήσουμε τὴν ἐθνική μας μνήμη»).

[...]

Νομίζω ὅτι ἦρθε ὁ καιρὸς, **πρῶτον**, νὰ ἐνημερώσουμε ὅσο γίνεται πιο πλατειά, πιο ὑψηλά καὶ πιο βαθειά τοὺς Ἑλληνες πολίτες, ἀνεξάρτητα ἀπὸ μόρφωση, ιδιότητα, εἰδικότητα, ἐπάγγελμα καὶ ἀξίωμα.

Δεύτερον, νὰ ἀποκαλύψουμε τὴ **συνωμοσία καὶ τοὺς συνωμότες ἓναν-ἓναν**, νὰ ἀποκαλύψουμε τίς ἀπόψεις, τίς προσπάθειες, τίς πράξεις καὶ τὰ ἔργα τους καὶ κυρίως αὐτοὺς πού κρύβονται πίσω τους, πού φαίνεται ὅτι εἶναι τόσο ἰσχυροὶ καὶ ἐπικίνδυνοι, ὥστε νὰ ἔχουν ὡς τώρα κατορθώσει νὰ τοὺς προωθήσουν στὰ νευραλγικότερα σημεῖα τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς καὶ εἰδικὰ στήν Παιδεία, στὰ ΜΜΕ, ἀκόμα καὶ στὸ Κέντρο ὅπου σχεδιάζεται ἡ ἐξωτερική μας πολιτική, στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν!

Τρίτον, νὰ προβάλλουμε τίς λεπτομερεῖς ἀποκαλύψεις τοῦ «ΑΡΔΗΝ» γιὰ τὸ ΕΛΙΑΜΕΠ, πού φαίνεται ὅτι παίζει τὸν ρόλο τῆς ραχοκοκκαλιᾶς, ἀπ' ὅπου ἐκπορεύονται οἱ εἰδικευμένες ὀμάδες τῶν συνωμοστῶν.

Τέτατον, νὰ περάσουμε ὅσο γίνεται περισσότερο στήν ἀντεπίθεση, ἀφοῦ, πρῶτα, πεισθοῦν ὅλοι, ὅτι **ἡ πατρίδα μας ἀντιμετωπίζει τὸν μεγαλύτερο, ἴσως, κίνδυνο στήν ἱστορία της**, γιατί αὐτὴ τὴ φορὰ προέρχεται ἀπὸ τὰ μέσα καὶ ὄχι ἀπὸ ἔξω, ὅπως ἕως τώρα.

Δέν ἀντιμετωπίζουμε ἐχθρικούς στρατοὺς μέ ὅπλα πού τραυματίζουν καὶ σκοτώνουν τὰ σώματα, ἀλλὰ τὴν ψυχὴ μας!

Γιατί ἔχουμε μέσα στὸ σῶμα μας ἓναν καρκίνο, πού, ἂν τὸν ἀφήσουμε νὰ γενικευθεῖ, τὸ ἀποτέλεσμα θά εἶναι νὰ καταστραφοῦν τὰ εὐαίσθητά μας «ὄργανα», δηλαδή οἱ ἀξίες, πάνω στίς ὁποῖες στηρίζεται ἡ ἴδια ἡ ζωὴ τοῦ «σώματος», πού εἶναι ἡ

έλληνική κοινωνία, ή ελληνική πατρίδα και τό ελληνικό έθνος, πού κατ' εικόνα και όμοιωση τους γεννηθήκαμε, μεγαλώσαμε και γίναμε αὐτοί πού εἴμαστε –καλοί, κακοί, αλλά εἴμαστε ἐμεῖς και ὄχι κάποιοι ἀπρόσωποι, ὅπως ἐπιχειροῦν, ὡς φαίνεται, νά μᾶς κάνουν ξένοι και ντόπιοι συνωμότες για τά δικά τους συμφέροντα.

Ἐπειδή γνωρίζω ὅτι συμφωνεῖς μ' αὐτές τίς ἀπόψεις, σοῦ στέλνω μαζί μέ τό γράμμα αὐτό (πού, ἂν νομίζεις, μπορεῖ νά πάρει δημοσιότητα), μιά προσωπική ἐκκλήση πρός τούς συμπατριῶτες μας, μέ τόν τίτλο «Για

τήν υπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς μας συνείδησης».

Πιστεύω ἀκράδαντα ὅτι, ὅπως στήν ἐποχή τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης ὁ κύριος στόχος ἦταν ἡ Ἐλευθερία τῆς πατρίδας και τόν καιρό τῆς Ἀντίστασης κατά τῆς Χούντας ἡ Δημοκρατία, σήμερα πού προσβάλλουν ὄλο και πιό πολύ οἱ κίνδυνοι, τόσο ἐξωτερικοί ὅσο και ἐσωτερικοί, για τήν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδας μας (κάθε μορφῆς), **ὁ κύριος στόχος ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἀνεξάρτητα ἀπό ἰδεολογίες και κόμματα, θά πρέπει νά εἶναι ὁ Πατριωτισμός.**

ΩΡΑ ΑΙΧΜΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ... ΤΡΕΝΟ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

τῆς Χαράς Λιαναντωνάκη

Master Κοινωνικῆς Ἀνθρωπολογίας, Μεταφράστριας

Πολλή... φιλειρηνική κίνηση στή Νοτιοανατολική Εὐρώπη, στή γειτονιά μας δηλαδή, μέ ὅλα τά μέσα... Στίς 14 Δεκεμβρίου τό λεγόμενο «τρένο τῆς εἰρήνης» ἔκανε τό πρῶτο ἀπευθείας δρομολόγιο Βελιγράδι-Σεράγεβο, 17 χρόνια μετά ἀπό τήν ἐπίθεση τοῦ ΝΑΤΟ στή Βοσνία (πού συμβατικά λέμε «Πόλεμος» στή Βοσνία). Τά βαγόνια τοῦ τρένου «τῆς εἰρήνης» εἶχαν διαφορετικά χρώματα, για νά δηλώσουν τή διαίρεση πού παρήγαγε ὁ αἱματηρός αὐτός πόλεμος, τόν κατακερματισμό σέ Σερβία και Βοσνία-Ἑρζεγοβίνη. Ἡ πολυδιαφημιζόμενη εἰρήνη εἶναι συμβολική, ἐνῶ ἡ πραγματικότητα εἶναι μία βίαιη διαίρεση. Ἐξ οὗ και οἱ ὄψιμες συμμαχίες πολιτισμοῦ. Τό...γεφυροποιό αὐτό πνεῦμα για τήν «ἀνοχή τῆς διαφορετικότητας», ὅπως λένε (τό χάπι για νά καταπιοῦν οἱ λαοί στή Ν.Α. Εὐρώπη τό φαρμάκι τοῦ «διαίρει και βασίλευε»), ἐκφράζει ἡ διοργάνωση τοῦ 1ου Συνεδρίου τῆς *Συμμαχίας τῶν Πολιτισμῶν (ΑοC)* για τή *Νοτιοανατολική*

Εὐρώπη, πού ξεκίνησε στό Σεράγεβο τήν ἴδια ἀκριβῶς συμβολική ἡμέρα– 14 Δεκεμβρίου.

Γιατί ὅλη αὐτή ἡ σπουδή και κινητικότητα σέ ὑψηλότατο κρατικό ἐπίπεδο ἐκπροσώπησης για τήν περίφημη «σύγκλιση τῶν πολιτισμῶν», μέ...γέφυρες διαλόγου, τρένα εἰρήνης, τριμερεῖς διασκέψεις για Ποτάμια (βλ. προστασία Δούναβη) και Λίμνες, (βλ. Πρέσπες, Ἀχρίδα)–ὅλα αὐτά ὑπό τήν ὄμπρέλα τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ συνήθως, ὅπως και ἐν προκειμένῳ; Ἀξίζει νά προβληματιστοῦμε! Γιατί ἐπείγονται οἱ διεθνεῖς «γεφυροποιοί» πού εὐαγγελίζονται τόν διάλογο τῶν πολιτισμῶν, νά «ἐκτροχιάσουν» ἐθνικά ζητήματα (ὑπαρκτά προβλήματα καλῆς ἢ μᾶλλον κακῆς γειτονίας) και νά ἐπιβάλουν διεθνή σταυροδρόμια πολιτισμῶν; Μήπως γιατί τά προτεκτοράτα εἶναι ὄντοτες εὐπλαστες χωρίς σαφή ταυτότητα;

Ἄς δοῦμε τό πρόγραμμα τοῦ 1ου Συνεδρίου τῆς *Συμμαχίας τῶν Πολιτισμῶν για τή*

Νοτιοανατολική Ευρώπη. Βλέπουμε ότι κοινό σημείο-κλειδί των προτάσεων της ΑοC είναι η άνοχή-ἐνθάρρυνση των διαφορετικών ἀναγνώσεων τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας τῶν λαῶν. Κάποιοι προφανῶς ἐπείγονται νά σχετικοποιηθοῦν–παγκοσμιοποιηθοῦν τὰ αὐτονόητα ἐθνικά κυριαρχικά δικαιώματα τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς μας (καί ὄχι μόνον) στήν ἱστορία τους καί στήν διδασκαλία της.

Κυρίαρχο ρόλο στήν ἀτζέντα τοῦ 1ου αὐτοῦ Συνεδρίου στό Σεράγεβο ἔχουν καί τὰ ζητήματα θρησκευτικῆς «διαφορετικότητας». Μέ ποιὰ μορφή ἄραγε προωθοῦν οἱ σύμμαχοι τοῦ Σεράγεβο τόν θρησκευτικό διάλογο; Τί προτείνουν γιά σχισματικές, παράνομες «ἐκκλησίες» τύπου *Μακεδονικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος*, τήν ὁποία διεθνεῖς ὀργανισμοί –ἡ ΟΥΝΕΣΚΟ κυρίως– ἀνέχονται σιωπηρῶς ἐπί ἔτη; Ἡ μήπως θά σερβίρουν ὡς γέφυρα πολιτισμοῦ τήν ἀνα-

κίνηση ζητημάτων ἀνύπαρκτων ἐθνο-θρησκευτικῶν μειονοτήτων (ὅπως λ.χ. «Μακεδονική» στήν Ἑλλάδα);

Ὡς γνωστόν ἡ ἐθνική ἱστορία ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ταυτότητας κάθε λαοῦ καί, ὡς γνωστόν, κάποιοι παράγοντες-προτέκτορες ἐπείγονται νά μηδενίσουν τίς ὅποιες τοπικές ἀντιστάσεις ἢ κραδασμούς στίς παγκόσμιες «γέφυρες πολιτισμοῦ» πού κτίζουν. Κάποιοι: ὅπως οἱ γνωστοί ἄγνωστοι τοῦ διαδόχου CDRSEE* πού συμμετέχει ἐνεργά στό 1ο αὐτό Συνέδριο, στό πλαίσιο τῶν ἀμφιλεγόμενων ἐπενδύσεων του «γιά τή συμφιλίωση τῶν λαῶν τῶν Βαλκανίων». Ἡδη τὰ joint history projects τοῦ CDRSEE καί τοῦ μεγαλοεπενδυτή ἰδρυτή του κ. Σόρος ἔχουν δρομολογηθεῖ καί τρέχουν ὀλοταχῶς στίς ἐπικίνδυνες νέες «γέφυρες» τοῦ σύγχρονου πολυπολιτισμικοῦ μηδενισμοῦ.

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ*

τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου

Πολλοί ἅγιοι Μάρτυρες, ὅταν δέν ἤξεραν τό δόγμα, ἔλεγαν: «Πιστεύω ὅ,τι θέσπισαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες». Ἄν κάποιος τό ἔλεγε αὐτό, μαρτυροῦσε. Δέν ἤξερε δηλαδή νά φέρη ἀποδείξεις στούς διῶκτες γιά τήν πίστη του καί νά τοῦς πείση, ἀλλά εἶχε ἐμπιστοσύνη στούς Ἅγίους Πατέρες. Σκεφτόταν: «Πῶς νά μήν ἔχω ἐμπιστοσύνη στούς Ἅγίους Πατέρες; Αὐτοί ἦταν καί πιό ἐμπει-

ροί καί ἐνάρετοι καί ἅγιοι. Πῶς ἐγώ νά δεχθῶ μιά ἀνοησία; Πῶς νά ἀνεχθῶ νά βρίζη ἓνας τοῦς Ἅγίους Πατέρες;». Νά ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στήν παράδοση. Σήμερα, δυστυχῶς, μπῆκε ἡ εὐρωπαϊκή εὐγένεια καί πᾶνε νά δείξουν τόν καλό. Θέλουν νά δείξουν ἀνωτερότητα καί τελικά πᾶνε νά προσκυνήσουν τόν διάβολο μέ τὰ δύο κέρατα. «Μιά θρησκεία, σοῦ λένε, νά ὑπάρχη» καί

* CDRSEE=Κέντρο γιά τή Δημοκρατία καί τή Συμφιλίωση στή Νοτιοανατολική Ευρώπη.

* Ἀπό τό βιβλίο Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου *Λόγοι Α΄, Μέ πόνο καί ἀγάπη γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο*, ἔκδ. Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης, 2002, σσ. 347-349.

τά ἰσοπεδώνουν ὅλα. Ἔρχονται καί σ' ἐμένα μερικοί καί μοῦ εἶπαν: «Ὅσοι πιστεύουμε στόν Χριστό, νά κάνουμε μιά θρησκεία». «Τώρα εἶναι σάν νά μοῦ λέτε, τούς εἶπα, χρυσό καί μπακίρι, χρυσό τόσα καράτια καί τόσα πού τά ξεχώρισαν, νά τά μαζέψουμε πάλι καί νά τά κάνουμε ἕνα. Εἶναι σωστό νά τά ἀνακατέψουμε πάλι; Ρωτήστε ἕναν χρυσοχόο: “Κάνει νά ἀνακατέψουμε τήν σαβούρα μέ τόν χρυσό;”. Ἐγινε τόσος ἀγώνας, γιά νά λαμπικάρη τό δόγμα». Οἱ Ἅγιοι Πατέρες κάτι ἤξεραν καί ἀπαγόρευαν τίς σχέσεις μέ αἰρετικό. Σήμερα λένε: «Ὅχι μόνο μέ αἰρετικό ἀλλά καί μέ Βουδδιστή καί μέ πυρολάτρη καί μέ δαιμονολάτρη νά συμπροσευχηθοῦμε. Πρέπει νά βρισκονται στίς συμπροσευχές τους καί στά συνέδρια καί οἱ Ὁρθόδοξοι. Εἶναι μιά παρουσία». Τί παρουσία; Τά λύνουν ὅλα μέ τήν λογική καί δικαιολογοῦν τά ἀδικαιολόγητα. Τό εὐρωπαϊκό πνεῦμα νομίζει ὅτι καί τά πνευματικά θέματα μποροῦν νά μποῦν στήν Κοινή Ἀγορά.

Μερικοί ἀπό τούς Ὁρθόδοξους πού ἔχουν ἐλαφρότητα καί θέλουν νά κάνουν προβολή, «Ἱεραποστολή», συγκαλοῦν συνέδρια μέ ἑτεροδόξους, γιά νά γίνεται ντόρος καί νομίζουν ὅτι θά προβάλουν ἔτσι τήν Ὁρθοδοξία, μέ τό νά γίνουν δηλαδή ταραμοσαλάτα μέ τούς κακοδόξους. Ἀρχίζουν μετά οἱ ὑπέρ-ζηλωτές καί πιάνουν τό ἄλλο ἄκρο, λένε καί βλασφημίες γιά τά Μυστήρια τῶν Νεοσημερολογιτῶν κ.λπ. καί κατασκανδαλίζουν ψυχές πού ἔχουν εὐλάβεια

καί ὀρθόδοξη εὐαισθησία. Οἱ ἑτερόδοξοι ἀπό τήν ἄλλη ἔρχονται στά συνέδρια, κάνουν τόν δάσκαλο, παίρνουν ὅ,τι καλό ὑλικό πνευματικό βρῖσκουν στούς Ὁρθόδοξους, τό περνᾶνε ἀπό τό δικό τους ἔργαστήρι, βάζουν δικό τους χρῶμα καί φίρμα καί τό παρουσιάζουν σάν πρωτότυπο. Καί ὁ παράξενος σημερινός κόσμος ἀπό κάτι τέτοια παράξενα συγκινεῖται, καί καταστρέφεται μετά πνευματικά. Ὁ Κύριος ὁμως, ὅταν θά πρέπη, θά παρουσιάσῃ τούς Μάρκους τούς Εὐγενικούς καί τούς Γρηγορίου Παλαμάδες, πού θά συγκεντρώσουν ὅλα τά κατασκανδαλισμένα ἀδέλφια μας, γιά νά ὁμολογήσουν τήν ὀρθόδοξη πίστη καί νά στερεώσουν τήν παράδοση καί νά δώσουν χαρά μεγάλη στήν Μητέρα μας Ἐκκλησία.

Ἐάν ζούσαμε πατερικά, θά εἶχαμε ὅλοι πνευματική ὑγεία, τήν ὁποία θά ζήλευαν καί ὅλοι οἱ ἑτερόδοξοι, καί θά ἄφηναν τίς ἀρρωστημένες τους πλάνες καί θά σώζονταν δίχως κήρυγμα. Τώρα δέν συγκινοῦνται ἀπό τήν ἀγία μας πατερική παράδοση, γιατί θέλουν νά δοῦν καί τήν πατερική μας συνείδηση, τήν πραγματική μας συγγένεια μέ τούς Ἁγίους μας. Αὐτό πού ἐπιβάλλεται σέ κάθε Ὁρθόδοξο εἶναι νά βάζῃ τήν καλή ἀνησυχία καί στούς ἑτεροδόξους, νά καταλάβουν δηλαδή ὅτι βρῖσκονται σέ πλάνη, γιά νά μήν ἀναπαύουν ψεύτικα τόν λογισμό τους, καί στερηθοῦν καί σ' αὐτήν τήν ζωή τίς πλούσιες εὐλογίες τῆς Ὁρθοδοξίας καί στήν ἄλλη ζωή τίς περισσότερες καί αἰώνιες εὐλογίες τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται

στόν Διαδικτυακό Τόπο

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ στή διεύθυνση

www.orthodoxnet.gr

Συνιστοῦμε ἐπίσης τήν επίσκεψη στήν ἰστοσελίδα:

www.orthros.org

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΕΒΕΖΗΣ ΑΠΑΝΤΑ

Ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Νικοπόλεως καί Πρεβέζης, κ. Μελέτιο ἐλάδαμε τήν ἐξῆς ἐπιστολή-ἀπάντηση στό δημοσίευσμά μας (βλ. *Παρακαταθήκη* τ. 66, σσ. 13-17) σχετικά μέ τόν [παπα] Κώστα Μπέη, τήν ὁποία εὐχαρίστως δημοσιεύουμε.

Ἐντός ἀγκύλης καί μέ πράσινο χρώμα θέτουμε τίς ἀπαντήσεις τῆς *Παρακαταθήκης*, ἀμέσως μετά τά σημεῖα τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου πού σχολιάζουμε.

Στίς ἀπαντήσεις μας υἱοθετήσαμε τή γραφή (π.) Κώστας Μπέης, θέτοντας τό π. ἐντός παρενθέσεως, διότι ἔτσι παρουσιάζεται δημοσίως ὁ ἐν λόγῳ κληρικός (χωρίς ἔνδειξη τῆς ἱερατικῆς του ἰδιότητος).

Θά πρέπει ἐξ ἀρχῆς νά ποῦμε ὅτι δέν συνηθίζεται ἡ δημοσίευση τόσο ἐκτενῶν ἐπιστολῶν καί μάλιστα σέ ὀλιγοσέλιδα περιοδικά, ὅπως ἡ *Παρακαταθήκη*. Ἡ ἐπιστολή τοῦ Σεβασμιωτάτου (χωρίς τίς δικές μας

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἔσωτερικοῦ 10 εὐρώ, ἔξωτερικοῦ 30 εὐρώ καί Κύπρου 7 λίρες Κύπρου) μπορεῖτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἐνθετη ταχυπληρωμή (ἐμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τῆς *Παρακαταθήκης* ἐτησίως), ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἢ νά καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού ἀναγράφονται κατωτέρω:

Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374-15 καί Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

Ἡ ἀποδείξη συνδρομῆς ἢ δωρεᾶς μπορεῖ νά ἐπισυναφθεῖ στή φορολογική σας δήλωση, γιά νά ἐκπέσει τό ποσό αὐτό ἀπό τήν Ἐφορία.

Γράφετε καθαρά τά στοιχεῖα σας

Ἐάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια τοῦ ἔτους τή συνδρομή σας στήν *Παρακαταθήκη*, ἀγνοήστε τήν ταχυπληρωμή πού θά βρεῖτε γιά δεύτερη φορά ἐντός τοῦ περιοδικοῦ.

Γιά λόγους πρακτικῶν δάξουμε δύο φορές τό χρόνο τήν ἐνθετη ταχυπληρωμή σέ ὅλα τά ἀντίτυπα τοῦ συγκεκριμένου τεύχους τῆς *Παρακαταθήκης*. Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι θά στείλετε γιά δεύτερη φορά συνδρομή.

Δύο φορές τό χρόνο γίνεται καί ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων σέ ὅσους ἔστειλαν συνδρομή.

Παρακαλοῦμε στό ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφετε καθαρά στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στήν ἐτικέτα τῆς *Παρακαταθήκης* πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στήν ἐτικέτα στόν φάκελο τῆς *Παρακαταθήκης* καί ἄλλα ἐσεῖς στήν ταχυπληρωμή πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα.

Σέ περίπτωση πού καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς τῆς *Παρακαταθήκης*, παρακαλοῦμε ἐνημερώστε μας σχετικά, διότι διαφορετικά δέν λαμβάνουμε γνώση γιά τήν κατάθεσή σας.

ἀπαντήσεις) καταλαμβάνει 4 ἀπό τίς 24 σελίδες τῆς μικρῆς μας Παρακαταθήκης, δηλαδή τό 1/6 τῆς!

Πρέβεζα, 3 Δεκεμβρίου 2009

Πρός τήν Διεύθυνση
τοῦ Περιοδικοῦ Παρακαταθήκη
Τ.Θ. 18407, 540 03 Θεσσαλονίκη

Ἄξιότιμοι κύριοι,

Κατά τό πρόσφατο παρελθόν, ἀσχοληθήκατε σέ δημοσιεύματα-σχόλιά Σας, πού δημοσιεύσατε στό περιοδικό Σας ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ μέ τό πρόσωπο καί τήν παρουσία στήν Ἐκκλησία μας τοῦ αἰδεσιμολ. πρωτοπρεσβυτέρου π. Κωνσταντίνου Μπέη, ὁμοτιμου καθηγητῆ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Στά δημοσιεύματά Σας ἐκάματε ἀναφορά στό πρόσωπό μου.

Σᾶς στέλνω τό συνημμένο κείμενο-ἀπάντησή μου στό ἐρώτημά Σας. Καί παρακαλῶ νά προοῖτε σέ δημοσίευσή του.

Ἐπιτρέψατέ μου, νά ὑπομνήσω, ὅτι ἡ δημοσιογραφία δέν ἀπαλλάσσει τό χριστιανό ἀπό τό χρέος πού ὑπαγορεύει τό ἦθος στό ὁποῖο μᾶς μυσταγωγεῖ ὁ Χριστός.

Μέ εὐχές

† Ὁ Νικοπόλεως καί Πρεβέζης Μελέτιος

Ο ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ Ο π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΕΗΣ [Διατηροῦμε τόν τίτλο πού ἔθεσε στήν ἐπιστολή του ὁ Μητροπολίτης]

Τελευταῖα ἀπό πρόσωπα, πού ἔδιναν ἐντύπωση πνευματικῆς πορείας, [Σχόλιο «Π» 1: Ἦδη ἀπό τήν πρώτη σειρά ἔχουμε ἓνα «καρφάκι» τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ποιά εἶναι αὐτά τά πρόσωπα; Καί γιατί δέν ἔχουν πραγματική πνευματική πορεία; Ἐπειδή τόλμησαν νά μιλήσουν γιά τόν φοβερό συγκρητισμό

τοῦ (π.) Κώστα Μπέη, ὁ ὁποῖος πηγαίνει καί κοινωνεῖ σέ παπικούς καί προτεστάντες καί ἀνάδει κεριά σέ βουδδιστικούς ναούς; Ἦ ἐπειδή ἔκαναν τό ἀμάρτημα νά ἐκφράσουν τήν ἀγωνία τους γιά τήν βέδηλη ἀλλοίωση τῆς Θείας Λειτουργίας, πού κάνει ὁ (π.) Κώστας Μπέης; Ἀντί νά τοῦς εὐχαριστήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος, διότι ἐπεσήμαναν αὐτά, πού πρῶτος ἐκεῖνος ὡς ἐπισκοπῶν (ἐπίσκοπος) ἔπρεπε νά δεῖ, τοῦς κακίζει καί τοῦς μέμφεται; Αὐτό εἶναι «τό ἦθος στό ὁποῖο μᾶς μυσταγωγεῖ ὁ Χριστός»; (δικά του τά λόγια αὐτά, μερικές σειρές παραπάνω)] καί ἀπό περιοδικά ἔγκριτα, ἀκούγονται καί γράφονται τάχα πληροφορίες καί χαρακτηρισμοί γιά τό πρόσωπο καί γιά τήν διακονία τοῦ αἰδεσιμολογιωτάτου πρωτοπρεσβυτέρου κ. Κωνσταντίνου Μπέη, ὁμοτιμου καθηγητῆ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐπιστήμονος μέ διεθνές κῦρος καί μέ πλούσια ἐπιστημονική καί διοικητική δράση. Τοῦ ἀποδίδουν ἑλλιπῆ τήρηση τῆς τάξης τῆς Ἐκκλησίας.

Καί προβάλλεται τό ἐρώτημα:

Τί λέγει γι' αὐτό ὁ Μητροπολίτης πού τόν ἐχειροτόνησε;

Ἐχω τήν γνώμη, ὅτι τό ἐρώτημά τους εἶναι «ρητορικό». Ἦ ἦταν εἰλικρινές καί πνευματικό, θά ἀκολουθοῦσαν τήν ὁδὸ τοῦ Χριστοῦ (βλ. Ματθ. 18, 15-17). Θά ἀπευθύνονταν πρῶτα σέ μένα προσωπικά. Αὐτό ὅμως δέν ἔγινε. Ἦρα οἱ «φίλοι μας» δέν θέλουν νά ἀκούσουν! Νά μιλήσουν θέλουν! [Ἄπάντ. «Π» 2: Τό πόσο ἄδικη εἶναι αὕτη ἡ κατηγορία φαίνεται ἀπό τό ὅτι διαθέτουμε τό 1/6 τοῦ περιοδικοῦ μας γιά νά δημοσιεύσουμε τήν ἐπιστολή τοῦ Σεβασμιωτάτου]

Παρά ταῦτα ἐγώ μετά κάποιον δισταγμό, γιά τό τί νόημα ἔχει νά ἀπαντᾷ κανεῖς σέ τέτοιες προκλήσεις, ἔτοιμος εἰς ἀπολογία, καταθέτω.

1. Ὁ π. Κωνσταντῖνος Μπέης ἐγεννήθη

τό 1933. Είναι σήμερα 76 ετών.

2. Ἡ σύζυγός του Μαρία Ἰριγκαρτ Μπέη, συμβολαιογράφος, ἦταν **καθολική** [ἡ ὑπογράμμιση εἶναι τοῦ Σεβασμιωτάτου] καὶ ὄχι (ὅπως ἐπιπόλαια ἀναμνησκάζουν, ἀπὸ τὸν πρῶτο προχειρολόγο πληροφοριοδότη, οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὸ πρόσωπό του), «προτεστάντισσα–λουθηρανὴ». [**Ἀπάντ. «Π» 3:** Δηλαδή οἱ καθολικοί, ὅπως τούς λέγει ὁ Σεβασμιώτατος, εἶναι τὸ ἴδιο μὲ τούς Ὁρθόδοξους; Δέν εἶναι αἰρετικοί; Μέγα σφάλμα, λοιπόν, τὸ ὅτι ἀντί γιὰ «καθολική» εἶπαμε τὴν κ. Μπέη προτεστάντισσα–λουθηρανὴ!]
Ἐνῶ, ἀπὸ τὸν γάμο της, ἀκολούθησε σέ ὅλα τὸν σύζυγό της σάν μέλος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ἐξομολογεῖται καὶ κοινωνεῖ τακτικά. [**Ἀπάντ. «Π» 4:** Τὸ ὅτι «ἀκολούθησε σέ ὅλα τὸν σύζυγό της...» σημαίνει ὅτι βαπτίσθηκε κι ὅλας ἢ ὄχι;]

3. Τὸ ἔτος 2005, μετὰ τὴν συνταξιοδότησή του, ὁ καθηγητὴς Κωνσταντῖνος Μπέης ἐξήτησε νὰ γίνεи κληρικός. Σέ μένα τὸν ἐσύστησε ὁ ἀείμνηστος πρωτοπρεσβύτερος Δημήτριος Τζούμας, ἀρεοπαγίτης. Καὶ διαπρεπεῖς νομικοί, ὅπως ὁ Ἀπόστολος Γεωργιάδης, μὲ ἐβεβαίωσαν, ὅτι ἡ ἱερωσύνη ἦταν «γιὰ αὐτόν, ἄνθρωπο πού ζοῦσε πάντοτε συνειδητὰ τὴν πίστη, ἢ ἀναμενόμενη φυσική ἐξέλιξη». [**Ἀπάντ. «Π» 5:** Πῶς γίνεται νὰ «ζοῦσε συνειδητὰ τὴν πίστη...» καὶ συγχρόνως νὰ κοινωνοῦσε σέ ναοὺς προτεσταντῶν καὶ νὰ κατανυσόταν ἀνάδοντας κεριά σέ ναοὺς βουδδιστῶν;]

Στὴν ἔγγραφη συγκατάθεσής της γιὰ τὴν χειροτονία του, ἡ σύζυγός του γράφει:

«Γιὰ μᾶς ἡ ἱερωσύνη εἶναι τὸ μέγιστο ἀξίωμα στὴν ζωὴ του. [**Ἀπάντ. «Π» 6:** Πῶς εἶναι «τὸ μέγιστο ἀξίωμα στὴν ζωὴ του», ἐνῶ παρουσιάζεται ὡς Κώστας Μπέης; Ἀπὸ ποῦ φαίνεται ἡ ιδιότητά του, ἡ τόσο τιμητική, ὡς κληρικοῦ; Οὔτε ράσο φορεῖ οὔτε ὡς πατήρ ἢ παπᾶς αὐτοπροσδιορίζεται] *Μέ συγκίνηση βλέπω, ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ φωνὴ*

του –ἐκφραση θείας ἔμπνευσης– εἶναι πιὸ ἰσχυρὴ ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐμπόδια πού βρέθηκαν μπροστά του».

Ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος στίς 30 Ὀκτωβρίου 2005.

Ἐναντίον τοῦ π. Κωνσταντῖνου Μπέη ἐγράφησαν πολλὰ παράξενα.

Ἀπὸ φιλόχριστη τάχα διάθεση; [**Ἀπάντ. «Π» 7:** Ὁ Σεβασμιώτατος ἐδῶ, ὅπως καὶ σέ ἄλλα σημεῖα, ἐνοχοποιεῖ–στοχοποιεῖ τίς προθέσεις. Γιατί ἀποκλείει ἐξ ἀρχῆς τὴν περίπτωση νὰ γράφει κάποιος «μὲ πόνο καὶ ἀγάπη» (ἐκφραση τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Παΐσιου) γιὰ νὰ βοηθήσει καὶ τὸν ἐκτρεπόμενο νὰ διορθωθεῖ ἀλλά καὶ τούς ὑγιαίνοντας περὶ τὴν πίστιν νὰ μὴν παρασυρθοῦν ἀπὸ τίς καινοτομίες–πλάνες ἑνὸς προσώπου πού παρουσιάζεται μὲ κύρος καὶ αὐθεντία, λόγῳ τῶν ἀκαδημαϊκῶν του τίτλων;]

Ἐνῶ ἰδοῦμε τί; γιὰ νὰ καταλάβουμε τὸ «γιατί».

Ἐρωτοῦν:

● Γιατί δέν χρησιμοποιεῖ τὸν τίτλο «ἱερέας» στὰ ἀρθρογραφήματά του στίς ἐφημερίδες;... Ἐρωτῶ καὶ ἐγώ. Εἶναι ὁ πρῶτος; ἢ ὁ μόνος; Εἶναι καὶ αὐτὸ κριμα; Γιατί; Σχόλια περιττά. [**Ἀπάντ. «Π» 8:** Ἐδῶ υἱοθετεῖται ἡ κοσμικότερη λογικὴ «ἀφοῦ ὅλοι κλέβουν, ἀφοῦ ὅλοι σήμερα πορνεύουν, γιὰ τί νὰ μὴν κλέψω ἢ νὰ μὴν πορνεύσω καὶ ἐγώ;»!]

● Ἀκολουθοῦν σχόλια γιὰ τὴν προσευχή του, στὴν θεία λειτουργία. Τούς φταίει καὶ αὐτό! Δέν τούς συγκινεῖ, ὅτι τελώντας τὴν θεία λειτουργία ὁ π. Κωνσταντῖνος Μπέης κλαίει συνεχῶς ἀπὸ κατάνυξη! Τούς φταίει, ὅτι ἀλλάζει κάποιες λέξεις! [**Ἀπάντ. «Π» 9:** «Ἀλλάζει ἀπλῶς κάποιες λέξεις» ἢ «ἀλλάζει τὰ φῶτα» τῆς Θείας Λειτουργίας; Ἐνῶ ἐξαγάγει ὁ καθένας τὰ συμπεράσματά του διαβάζοντας τὰ παρακάτω. Τὰ παραθέτουμε ἀπὸ τὸ περιοδικὸ *Κοινωνία*, ἐπίσημο ὄργανο τῆς «Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων»

(τ. Ἰουλίου-Σεπτεμβρίου 2009, σσ. 301-303, ὅπου ἀναδημοσιεύονται τὰ ἐξῆς ἀπό τό περιοδ. Ἑὼ Σωτήρ (1.9.2009): «Ἡ διαφημισθεῖσα θεία Λειτουργία {στῆς 17.5.2009 στά Ἱερσάκεια Σχολεῖα Ψυχικοῦ} τελέσθηκε ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κανονικοῦ ἐφημερίου τοῦ ναοῦ χωρῆς τήν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου. Ποῦ ἐγκείται τό νέο σ' αὐτή τή λειτουργία; Μετά ἀπό 4 κατ' ἐπιλογήν στίχους τῆς δοξολογίας ὁ π. Κώστας ἀνέπεμψε τήν εὐχή: “Σ' εὐχαριστοῦμε, Κύριε, γιά τήν εὐλογία τῆς ἀγάπης Σου, πού μᾶς ἐνδυναμώνει νά προσπαθοῦμε νά πορευόμαστε στή ζωή μας εὐγνώμονες καί εὐέλπιδες, μέσ' ἀπό ἐναντιοτροπές αἰσιόδοξων καί ἀπαισιόδοξων καταστάσεων”. Μετά τό “Σήμερον σωτηρία...” ὁ ἱερεὺς ὑψώνοντας τό εὐαγγέλιο εἶπε: “Ἐλέαιρε ἄναξ· ἰκέτης δέ σοι εὐχομαι εἶναι. Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πατρός καί τοῦ υἱοῦ κλπ.”. Τό “Ἐλέαιρε, ἄναξ...” εἶναι ἀπό τήν Ὁδύσεια τοῦ Ὀμήρου. {**Ἀπορία «Π»:** Τί σημαίνει τό “Ἐλέαιρε”; Οἱ ὀπαδοί τῶν μεταφράσεων, πού μεταφράζουν ἄλλα κι ἄλλα, ἔπρεπε νά μᾶς ποῦν τί σημαίνει αὐτή ἡ λέξη. Καί κυρίως νά μᾶς ποῦν, ἐάν μπορεῖ μία ἔκφραση προσευχῆς πρὸς τοὺς Ὀλυμπίους ψευδοθεοὺς νά υἱοθετηθεῖ σήμερον ἀπό ἐμᾶς τοὺς Χριστιανούς.} Στίς αἰτήσεις πού ἀκολούθησαν προστέθηκαν καί νέες ὅπως “ὑπέρ τῶν ἐν ἀπελπίσῃα ταραγμένων...τῶν πορευομένων ἐπὶ ὁδῶν ἐπικινδύνων” κ.ἄ. Πρῖν ἀπό τό ἀπολυτίκιον “Χριστός ἀνέστη” τῆς Μικρᾶς Εἰσόδου ὁ ἱερεὺς εἶπε: “Πολυάρητος θεὸς ἦλθεν, οὐρανὸθεν καταβάς”– καί πάλιν ἀπό τήν Ὁδύσεια. Ἡ εὐχή τοῦ Τρισαγίου ὕμνου εἶχε ἀλλοιωθεῖ πλήρως. Τόν δέ Ἀπόστολο ἀνέγνωσε γυναῖκα. ἹΑπόστολος καί Εὐαγγέλιο διαβάστηκαν στή δημοτική. Στή σειρά τῶν αἰτήσεων “Εἶπωμεν πάντες...” προστέθηκαν αὐθαιρέτως νέες αἰτήσεις. Πρῖν ἀπό τό “Πιστεύω” ἡ ἔκκληση “Τὰς θύρας, τὰς θύρας” ἐγινε: “Τὰς θύρας, τὰς θύρας τοῦ νοῦ

καί τῆς καρδιᾶς μας ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν”. ἹΑπό τήν εὐχή τῆς ἀγίας ἹΑναφορᾶς “ἹΑξιὸν καί δίκαιον...” παρελείφθησαν μεγάλα τμήματα, ἐνῶ προστέθηκε νέα φράση ἀπό τήν Ὁδύσεια καί ἄλλη ἀπό τόν ἹΕμπεδοκλή. Σύντμηση ἐγινε καί στήν εὐχή “Πρόσχες, Κύριε”, στήν ὁποία προστέθηκε φράση ἀπό τό “Περὶ φύσεως” τοῦ Παρμενίδη. Μετά δέ τό “Εὐλογία Κυρίου...” προστέθηκε τμήμα τῆς προσευχῆς τοῦ Σωκράτη ἀπό τόν “Φαῖδρο” τοῦ Πλάτωνος.

ἹΕχει καί ἄλλες βέβηλες καινοτομίες καί προσθήκες ἀπό τόν εἰδωλολατρικό κόσμον ἡ “λειτουργία” τοῦ π. Κώστα Μπέη, ὁμοτιμου Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἹΑθηνῶν, ὁ ὁποῖος ἐκάλεσε καί ὅλους τοὺς παρευρισκομένους νά κοινωνήσουν ἀνεξαρτήτως τοῦ ἄν αὐτοὶ ἐξομολογήθηκαν ἡ ὄχι!...»]

Τήν λειτουργία τῆς ἹΕκκλησίας μας κάνουν. Στήν οὐσιαστική της τάξη ὀλόκληρη. Στά νόηματα ὀλόκληρη. Στήν φράση καί τό τυπικό προσαρμοσμένη στό ἦθος τῆς προσευχῆς του· μέ μιά κάποια τομή γιά περισσότερη προσέγγιση. [Ἱ**Ἀπάντ. «Π» 10:** Οὐσιαστικά ὁ Σεβασμιώτατος ἐμμέσως παραδέχεται τήν ἀλήθεια τῶν καταγγελομένων. Ὁμως τό «προσαρμοσμένη στό ἦθος τῆς προσευχῆς του» εἶναι ὀρθόδοξο; Φαντασθεῖτε ὁ κάθε λειτουργὸς ἱερεὺς νά προσήρμοζε τήν Θεία Λειτουργία στό «ἦθος τῆς προσευχῆς του»]

● Λειτουργεῖ μόνο στήν ἐνορία του. Κορυφούλα Ν. Πρεβέξης, ἕνα χωριουδάκι μέ περίπου 50 κατοίκους. Γιατί θέλει ἀπλᾶ νά προσεύχεται καί ὄχι νά προωθῆ ἰδέες. Δέν κάνει ἱεραποστολή. Δέν μετέχει σέ ἑορτές. Δέν πηγαίνει σέ ἄλλους ναοὺς. [Ἱ**Ἀπάντ. «Π» 11:** Δέν εἶναι πληροφορημένος ὁ Σεβασμιώτατος ὅτι ὁ (π.) Κώστας Μπέης λειτουργεῖ καί σέ ναὸ στό κέντρο τῶν ἹΑθηνῶν; Πέραν αὐτοῦ ὁμως, μέ αὐτὰ πού γράφει ἐδῶ ὁ Σεβασμιώτατος, δίνεται ἡ ἐντύπωση ὅτι

ὁ (π.) Κώστας Μπέης εἶναι ἕνας ἀπλὸς «παπαδάκος τοῦ χωριοῦ». Αὐτό δέν εἶναι ἀληθές. Ὁ (π.) Κώστας Μπέης εἶναι ὑπερδραστήριος μέ ὁμιλίες στήν Ἀθήνα, ὅπως π.χ. αὐτή πού θά γίνει στίς 18.5.2010 στό «Φιλοσοφικό Καφενεῖο» (Ἰπποκράτους 35, 7:15 μ.μ.) μέ θέμα «Πιθανολογήσεις γιά τά ἀγνωστα νεανικά χρόνια τοῦ Ἰησοῦ». Ἐπίσης ὀργανώνει καί φιλοξενεῖ στόν δικό του σύλλογο ποικίλες ὁμιλίες καί ἐκδηλώσεις, ἀκόμη καί γιά τήν ἰαπωνική ἀνθοδετική τέχνη Ἰκεμπάνα, ἡ ὁποία ἔχει θρησκευτική (βουδδιστική) θεμελίωση καί ἄλλη ἐκδήλωση γιά τίς πολεμικές τέχνες τῆς Ἀνατολῆς.]

Ἔγινε ἱερέας γιά τήν σωτηρία του· καί γιά ὠφέλεια τῶν δικῶν του.

● Τόν ἱερατικό του μισθό τόν παραχώρησε ἀπό τήν ἡμέρα τῆς χειροτονίας του στό Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καί Πρεβέζης. Καί μέ δικά του χρήματα ἀνακαίνισε τόν Ναό Ἁγίου Γεωργίου στήν Κορυφούλα. Καί πηγαίνει ὀδικῶς μέ τό αὐτοκίνητό του, συνήθως μαζί μέ τήν πρεσβυτέρα-σύζυγό του. Μιά διαδρομή 450+450=900 χλμ. Μήπως ξέρετε πολλούς πού κάνουν τό ἴδιο;

Ὁ π. Κωνσταντῖνος ἔχει ἐκδώσει ἕνα σωρό βιβλία· κατά τό πλεῖστον νομικά· ἀλλά καί μέ φιλοσοφικό καί θρησκευτικό προβληματισμό.

Ἔνα εἶναι καί τό: «Ἰδίαν ὁδόν ἐβάδιζε διά τῆς πολιτείας», «ἀφιέρωμα στό σοφὸ καί ἅγιο ἱεράρχη Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς κ. Δημήτριο Τρακατέλλη», Ἀθήνα 1999. Ποιὸς διαφωνεῖ; Ποῖος δέν συγκινεῖται;

Σ' αὐτό ἐπαναδημοσιεύει πολλά ἄρθρα του, πού εἶχαν πρό πολλῶν ἐτῶν καταχωρισθεῖ στήν ἐφημερίδα «Ἐλευθεροτυπία».

Σέ ἕνα μέ τίτλο: «Οἰκουμενική Κοινὴ Λατρεία τοῦ Θεοῦ», σελ. 47-50, ὁ ἴδιος μᾶς πληροφοροεῖ, ὅτι:

α. Σέ μία ἀπό τίς ἐπισκέψεις του στήν Ἰαπωνία, (1990-1993) σέ ἐπιστημονικά ταξεί-

δια συνεργασίας μέ τίς ἐκεῖ νομικές σχολές, ἐπισκέφθηκε καί ἕναν βουδδιστικό ναό μαζί μέ φίλους του Ἰάπωνες καθηγητές, εἶχε ἀνάψει κερί, καί εἶχε ἐκεῖ προσευχηθεῖ «στόν Θεό τῆς ἀγάπης, πού μᾶς φανέρωσε ὁ Ἰησοῦς». [Ἀπάντ. «Π» 12: Μικρὸ πρᾶγμα εἶναι τό νά ἀνάψει κερί σ' ἕναν βουδδιστικό ναό; Καί μιλοῦμε γιά ἕναν ὄριμο ἄνθρωπο 60 ἐτῶν τότε, ὁ ὁποῖος, κατά τήν προαναφερθεῖσα μαρτυρία τοῦ ἀρεοπαγίτου κ. Γεωργιάδη, πού ἀναφέρει παραπάνω ὁ Σεβασμιώτατος, «... ζοῦσε πάντοτε συνειδητά τήν πίστη...»]

β. Τό 1991 σέ ἐπίσκεψή του στό Καίμπριτζ τῆς Ἀγγλίας εἶχε ἐκκλησιασθεῖ καί κοινωνήσει σέ ἀγγλικανικό ναό. [Ἀπάντ. «Π» 13: βλ. Ἀπάντ. 12].

γ. Σέ Διεθνές Συνέδριο Δικονομολόγων Νομικῶν στήν Σύρο σάν συνδιοργανωτής μετεῖχε στίς λατρευτικές ἐκδηλώσεις καί ἐκοινωνήσε στόν καθολικό ναό τῆς Σύρου. [Ἀπάντ. «Π» 14: βλ. Ἀπάντ. 12]

Τίς παρουσίες του αὐτές, κάποιιοι θέλησαν νά τίς παρουσιάσουν σάν ἐκδηλώσεις ὑποπτοῦ φρονήματος! [Ἀπάντ. «Π» 15: Ἐάν αὐτές δέν εἶναι ἐκδηλώσεις συγκρητιστικοῦ φρονήματος, τότε ποιές εἶναι;]

Ὅμως τά λόγια τους αὐτά δείχνουν προχειρότητα, ἐπιπολαιότητα καί ζήλο ἄκριτο. Δέν εἶναι ἄκριτος ὁ ζήλος κάποιου, ὅταν στόχο του ἔχει νά ἀνακαλύπτει πνευματικά ἀρρωστήματα σέ ἄλλους; Καί ὅταν ξεχνάει τά δικά του; Ὅτι δηλαδή κάποιιοι ἐγύριζαν στήν Ἀθήνα, μέ ράσο φράγκικο (σουτάνα); καί ὅτι ἄλλοι, λίγο παλαιότερα, ἐγέμιζαν γιά χρόνια τήν Ἑλλάδα μέ ὅ,τι τό φράγκικο σέ ἰδέες καί σέ πνευματικότητα; [Ἀπάντ. «Π» 16: Μήπως ἐδῶ ὁ Σεβασμιώτατος κατὰ λάθος ἔθεσε τά ἀνωτέρω, διότι φαίνονται ἄσχετα μέ τό θέμα μας;]

Ἄς ἰδοῦμε μέ προσοχή, τί μᾶς λέει:

● Στό Καίμπριτζ πηγαίνοντας νά κοινωνήσει ὁ π. Κωνσταντῖνος αὐτοπροσδιο-

ρίστηκε σάν ὀρθόδοξος, ἀφοῦ σταυροκοπήθηκε ὀρθόδοξα καί ἐπέσυρε τήν προσοχή τοῦ ἀγγλικανοῦ ἱερέα. Ὁ π. Κωνσταντῖνος Μπέης τό ἔδειξε: ὅτι εἶναι ὀρθόδοξος: ὅτι σάν ὀρθόδοξος ἐπῆγε νά κοινωνήσει. [**Ἀπάντ. «Π» 17: Οὐδέν σχόλιον**] Ἐγινε τό 1991, δηλαδή 15 χρόνια πρῖν τήν χειροτονία του.

- Στήν Σύρο ἦταν γνωστός καί μὴ ἐξαιρετός Ὁρθόδοξος. Καί συνδιοργανωτής τοῦ Διεθοῦς ἐκείνου Συνεδρίου τῶν Νομικῶν. Οὔτε μέ τήν ὀρθόδοξη πίστη ἔπαιξε, οὔτε μέ τήν ὀρθόδοξη συνείδηση. Λάθος ἔκαμε. Προδοσία τῆς πίστεως ὄχι. Ἐξέφρασε τόν προσωπικό ἐνθουσιασμό του πού ἔβλεπε ἕνα ξεπέρασμα τοῦ φανατισμοῦ. Ἀλλά, παρὰ τά σχόλια, πού ἀσφαλῶς ἄκουσε, δέν διαφοροποιήθηκε ἀπό τούς αὐτονόητα δικούς του, ἀπό τούς Ὁρθοδόξους. Ἔτος 1991.

- Στήν Ἰαπωνία, ἔτος 1991-1993 στό Τόκιο, ἐπῆγε σέ βουδιστικό ναό, μαζί μέ συναδέλφους του νομικούς Ἰάπωνες. «Ἄναψε κεράκι καί προσευχήθηκε στόν Θεό τῆς ἀγάπης, πού μᾶς φανέρωσε ὁ Ἰησοῦς».

Στό βιβλίό του «Καί μόνος καί μετὰ πολλῶν», Ἀθήνα 1999, σελ. 59 ἐξ., σέ εἰδικό ἄρθρο, εὐτελίζει τόν βουδισμό, σάν φιλοσόφημα πολύ ἐγωκεντρικό.

Καί οἱ τρεῖς αὐτές ἐκδηλώσεις ἔγιναν περίπου δεκαπέντε (15) χρόνια πρό τῆς χειροτονίας του. Τίς ἐκθέτει ὁ ἴδιος. Τότε πού ἔγιναν. Ὅπως ἔγιναν. Καί ὅπως τότε τίς εἶχε κατανοήσει. Μήπως δικαιούται, νά ζητεῖ ἀπό ἐμᾶς λίγη κατανόηση;

- Ὅταν χειροτονήθηκε δήλωσε: *«Γίνομαι ἱερέας, γιά νά εὕρω τήν κλίμακα τήν ἀπάγουσα τούς ἐκ γῆς πρός οὐρανόν. Καί πιστεύω ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Θεός καί σωτήρας μας».*

Ἐρωτάει κάποιος:

- Γιατί τώρα δέν τά ἀφαιρεῖ ἀπό τήν ιστοσελίδα του τά κείμενα αὐτά;

Ἀπαντάει ὁ π. Κωνσταντῖνος Μπέης:

- Ἐγιναν! Νά τά ἐξοστρακίσω; Γιατί; Θά πάψουν τάχα νά ὑπάρχουν, ἀφοῦ ἔχουν δημοσιευθῆ στήν ἐφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ; Ὁφέλεια εἶναι γιά μένα, νά βλέπω καί νά θυμᾶμαι, ὅτι οἱ κρίσεις τῶν ἀνθρώπων εἶναι αὐθαίρετες: κατά τόν λογισμό τους: καί νά μὴ περιμένω ἔπαινο καί ἀποδοχή ἀπό ἀνθρώπους. Θέλουν καί μέ βρίζουν! Ἄς βρίζουν. Ζημία ἀπό τέτοια ἐγώ δέν ἔχω. [**Ἀπάντ. «Π» 18: Ἄς μᾶς ἐπιτρέψει ὁ Σεβασμιώτατος νά ποῦμε ὅτι, κατά τήν ταπεινή μας γνώμη, ἐδῶ ἔχουμε πλήρη ἀντιστροφή. Ἀντί ὁ (π.) Κώστας Μπέης νά πεῖ ἀπλᾶ ὅτι ἔσφαλε, αὐτοδικαιώνεται μέ τρόπο φαρισαϊκό! Ποῦ εἶναι ἡ ταπείνωση καί ἡ μετάνοια;**]

Μήπως ἔχομε χρέος νά τόν βλέπουμε μέ λίγη κατανόηση; Ἄν ὄχι, ἄς βρισίωμε καί τόν ἀπόστολο Παῦλο, πού κάποτε ἐδίωκε τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καί μισοῦσε τόν Χριστό: κάτι πού ὁ π. Κωνσταντῖνος Μπέης δέν τό ἔκαμε ποτέ στήν ζωή του.

Μήπως, «οἱ κρίνοντες», σφάλλουν πού πολύ ἀπό τόν «κρινόμενο»; [**Ἀπάντ. «Π» 19: Ἄς μᾶς συγχωρέσει ὁ Σεβασμιώτατος νά ποῦμε ὅτι τό γραφόμενο ἐδῶ προϋποθέτει παρερμηνεία τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου μας «Μή κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε» (Ματθ. 7,1). Ὁ λόγος αὐτός τοῦ Κυρίου μας δέν ἀναφέρεται σέ θέματα πίστεως καί δόγματος! Μέ τήν λογική αὐτή, στήν Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας δέν ἔπρεπε κανεῖς νά κρίνει τίς κατά καιρούς παρουσιασθεῖσες αἰρέσεις «γιά νά μὴν πέσει σέ κατάκριση»!**]

Προσωπικά μέ ἐξεπλήξε ἡ ἐναντίον του καταφορά κάποιων ἐλληνομαθῶν (;) καί ἐλληνολατρῶν, γιατί ὁ π. Κωνσταντῖνος Μπέης λέει στήν προσευχή του «ἐλέαιρε, ἀναξ», ἀντί γιά τό «ἰλάσθητί μοι, ὁ Θεός!» Εἴμαστε σοδαροί; Τάχα σφάλλει καί ὅλος ὁ λαός μας πού λέει «λυπήσου με, Κύριε», καί ὄχι «ἰλάσθη-

τί μοι»; Στραβά κάθονται οί κότες; Ὁ γι-
λός εἶναι στραβός, ἢ στραβά ἀρμενίζουμε;

Κάποιοι ἰερωμένοι, μεγαλόσχημοι μάλι-
στα, κυριολεκτικά κατακρεουργοῦν τήν θεία
λειτουργία! Ἐφαιροῦν, ὅποτε θέλουν, ὅ,τι
θέλουν. Καί ἄλλοι προσθέτουν «ἵπταμένων»
καί «ἐξ οὐρανοῦ ἐπίβλεψον, Παράκλητε
ἀγαθέ» καί ἄλλοι ἄλλα.

Καί ἄλλοι ντρέπονται νά εἰποῦν “κλά-
σας” καί “γαμήσας” καί ἀντικαθιστοῦν τίς
“κακόηχες” λέξεις μέ “εὐπρεπεῖς”!...

Αὐτά τά καταπίνουμε! Καί τά ἐπαινοῦμε!
Τό «ἐλέαιρε» μᾶς ἔφταιξε!... [Ἐπίπν. «Π»
20: Λυπούμεθα πραγματικά, διότι ἐδῶ φαί-
νεται νά υἱοθετεῖται τό δόγμα ὅτι «ἡ καλύ-
τερη ἄμυνα εἶναι ἡ ἐπίθεση». Ὅποτε, δέν
ἀλλοιώνει τήν Θεία Λειτουργία ὁ (π.) Κώ-
στας Μπέης, ἀλλ’ αὐτοί πού ἀντικαθιστοῦν
«κακόηχες» λέξεις μέ ἄλλες «εὐπρεπεῖς».]

Μᾶλλον κάτι ἄλλο, ἢ κάποιος ἄλλος φταί-
ει! Ὁ δέ Θεός «γινώσκει τās καρδίας» (Λουκ.
16, 15). [Ἐπίπν. «Π» 21: Πάλι ἐδῶ ἡ ἐνοχο-
ποίηση τῶν προθέσεων, τήν ὁποία κάνει ὁ
Σεβασμιώτατος. Ἐμεῖς ὁμως δέν ἐνοχοποι-
ήσαμε προθέσεις, ἀλλά μέ ἀγωνία ἐπισημά-
ναμε λανθασμένες καί ἐπικίνδυνες συγκρη-
τιστικές συμπεριφορές τοῦ (π.) Κώστα Μπέη.]

Καί μία παρατήρηση: Δεκαπέντε χρόνια
πρίν τήν χειροτονία του, μιλώντας σάν ἀπλός
χριστιανός χωρίς ἀξιώσεις, καί πρό παντός
σάν νομικός μέ ἀξιώσεις καί ὑπευθυνότη-
τα γνώμης καί ἀπόψεως, τόνιζε ὅτι:

«Στίς ἡμέρας μας “ὁ καθέννας” ἔχει τό δι-
καίωμα καί τήν δυνατότητα νά λατρεύει μέ
τίς δικές του ἐθνικές καί ἀτομικές πολιτι-
σμικές καί θρησκευτικές καταβολές καί ἰδι-
αιτερότητες του τόν Θεό».

Τά λόγια αὐτά δέν εἶναι δόγματα, ἀλλά
περιγραφή ἀπό ἕναν διεπρεπῆ νομικό τοῦ
σκεπτικοῦ τῆς ἀνεξιθρησκείας, ὅπως τήν
βλέπει ὁ σύγχρονος κόσμος. Πόσο θά τά
ἐκτιμούσαμε, πόσο θά λαχταρούσαμε καί
μεῖς γιά λίγη ἀνεξιθρησκεία, ἄν ζούσαμε

στήν Σαουδική Ἀραβία!...

Μετά τήν χειροτονία του ἐδήλωσε:

«Ὁλα αὐτά ἀποτελοῦν πιά παρελθόν.
Τώρα εἶμαι ὀρθόδοξος ἱερέας καί τίποτε
ἄλλο. Δέχομαι ἐπικρίσεις. Ὁχι γιά ἁμαρ-
τίες μου μόνο, ἀλλά καί γιά ἀπλά λάθη μου.
Καί εἶμαι πρόθυμος, νά ἀναλάβω τήν εὐθύ-
νη, γιά νά τά διορθώσω καί νά τό διακη-
ρῶ. Ἀλλά λυποῦμαι βαθύτατα, ὅταν τά
λάθη μου, τότε πού γιά ὄλους τούς ἄλλους
ἀνθρώπους εἶναι κατανοητά, σέ ἐμένα τά
μεγιστοποιοῦν».

Ὅφειλομε λίγη κατανόηση στόν ὁμολο-
γοῦντα μέ ταπείνωση τίς παλαιότερες το-
ποθετήσεις του, πού ἔγιναν πιά γι’ αὐτόν
παρελθόν.

Καί τελειώνω μέ ἀπόσπασμα ἀπό ἐπι-
στολή του σ’ ἐμένα μετά τά ὡς ἄνω.

«Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν εὐλογία Σας,
ὅταν ἡ ἀγάπη Σας μέ ἔχρισε ἱερέα. Συνα-
κόλουθα, ὅσα Σᾶς γράφω, ἐδῶ ἔχουν τό νόη-
μα εἰλικρινοῦς ἐνημέρωσης δικῆς Σας καί
ὄσων, δίχως πάθη καί μίση, ἀσχολοῦνται
μέ ἐμένα. Γιά τούς ἄλλους, πού ἀσφαλῶς
ἔχουν τό δικαίωμα νά διακατέχονται ἀπό
διαφορετικές ἀντιλήψεις, ἀνυπόκριτα ἐπα-
ναλαμβάνω τήν ἱερή προσευχή: «τοῖς μι-
σοῦσι καί ἀγαπῶσιν ἡμᾶς, ὁ Θεός συγχώ-
ρησον καί εὐλόγησον».

Τέλος ἄς μέ ἀνεχθοῦν κάποιοι νά προ-
σθέσω.

«Εὐφρανθῆναι καί χαρῆναι ἔδει» (Λουκ.
15, 32), διότι ὁ Κωνσταντῖνος Μπέης ἔγινε
κληρικός. Καί θέλει νά ζεῖ μέ τόν Οἰκτίρ-
μονα καί Ἐλεήμονα· σάν δοῦλος Του· νά
γεύεται τήν ἀγάπη Του· καί νά κηρῦσσει μέ
ἔργα καί λόγια τήν ἀγάπη Του.

Αὐτά φρονοῦσα καί τόν ἐχειροτόνησα.

Αὐτά φρονῶ καί τώρα, μετά ἀπό ὅσα
ἄκουσα, γιά τά ὁποῖα λυποῦμαι τούς ἀδελ-
φούς καί συλλειτουργούς μου.

Ἄς μή ξεχνᾶμε τό τοῦ Παύλου:

«Ἡ ἀληθινή πίστη, καρδιά πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· καί στόματι ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν» (Ρωμ. 10, 10)

† ὁ Νικοπόλεως Μελέτιος

[Καταληκτήριο σχόλιο «Π»: Κλείνον-

τας, παρακαλοῦμε τόν Σεβασμιώτατο νά ἐπανεξετάσει τό θέμα, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν καί τόν –δικαιολογημένο– σκανδαλισμό τῶν τῶν τῶν συνειδήσεων, καί νά ἐπαναφέρει τόν (π.) Κώστα Μπέη στήν τάξη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.]

ΑΔΙΚΩΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ ΣΕ ΜΑΣ Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ!

Ἐκ τῆς Μητροπολίτης Πολωνίας κ. Σάββα ἐλάβαμε τήν ἀκόλουθη ἐπιστολή τήν ὁποία καί δημοσιεύουμε:

Warszawa, dnia 2.11.2009

Σχετικῶς μέ τήν παρουσίασιν εἰς τό ὑμέτερον περιοδικόν ἐνημερώσεως διά τό θέμα τῆς **δηθεν** [ἡ ὑπογράμμισή δική μας] συνεντεύξεως ἡμῶν εἰς τήν γερμανικήν ἐφημερίδα Rheinpfalz ἀφορούσης τίς δογματικές διαφορές μεταξύ Ὁρθοδόξων καί Παπικῶν, διά τοῦ παρόντος δηλώνομεν, ὅτι κατά τήν προσφάτην ἡμῶν ἐπίσκεψιν εἰς τήν Γερμανίαν δέν εἶχαμεν οὐδεμίαν συνάντησιν μετά τῶν παπικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωματούχων καί δὴ περισσότερο δέν εἶπαμε τῆς ἀναφερομένης εἰς τό Περιοδικόν ὑμῶν φράσεως ὅτι «οἱ δογματικές μας διαφορές εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ γιά νά ἀνακαλύψουμε τήν πολυμορφία τοῦ κόσμου».

Ἐπομένως, παρακαλοῦμε ἵνα γίνῃ ἀναγκαίως σχετική διόρθωσις εἰς τό περιοδικόν οὕτως ὥστε νά μήν λαμβάνουν ἐσφαλμένην πληροφορία οἱ ἀναγνώστες αὐτοῦ.

Χαιρόμεθα δέ διά τήν φροντίδα ἡμῶν διά τήν καθαρὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, ταυτοχρόνως ὁμως προτρεπόμεθα Ἐμᾶς νά εἴσθε καί Ἐμεῖς συνεπεῖς καί καθαροί.

† Sawa,

Ὁ Μητροπολίτης Βαρσοβίας
καί Πάσης Πολωνίας

Ἀπάντηση «Π»: Τό δημοσίευμα (σχόλιο) τῆς *Παρακαταθήκης* (τ. 68, σ. 23) ἦταν ἐξ ὀλοκλήρου ἀληθές μέ μία μικρὴ διαφορά, ἡ ὁποία ὁμως –ἄς μᾶς ἐπιτραπεῖ νά τό ποῦμε– εἶναι εἰς βάρος τοῦ Σεβασμιωτάτου Πολωνίας καί ὄχι τῆς *Παρακαταθήκης*! Ὁ Σεβασμιώτατος, δηλαδή, εἶπε στή συνέντευξή του (ἡ ὁποία εἶναι καταγεγραμμένη στήν γερμανική ἐφημερίδα Rheinpfalz, 12.10.2009) τὰ ἑξῆς ἐπὶ λέξει: «Konfessionelle Unterschiede sind ein Geschenk Gottes, um die Vielfalt der Welt zu entdecken» (=Οἱ ὁμολογιακές διαφορές εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ γιά νά ἀνακαλύψουμε τήν πολυμορφία τοῦ κόσμου). Ἡ μόνη διαφορά εἶναι ὅτι ἐμεῖς γράψαμε –ἐκ παραδρομῆς– ὅτι αὐτὰ τὰ εἶπε ὁ Σεβασμιώτατος Πολωνίας στους παπικούς, ἐνῶ τό ἀκριβές εἶναι ὅτι τὰ εἶπε στους προτεστάντες λουθηρανούς, οἱ ὁποῖοι παρεχώρησαν νάό στους Ὁρθοδόξους Πολωνούς. Ἐπομένως τό χειρότερο! Διότι ἂν οἱ παπικοί εἶναι μία φορά αἰρετικοί, οἱ προτεστάντες εἶναι δύο φορές. Ὁπὼς θά ἦταν ἀκόμη χειρότερο ἐάν τὰ ἀνωτέρω εἶχαν λεχθεῖ πρὸς τοὺς μουσουλμάνους!

Συνεπῶς, ὁ Σεβασμιώτατος ἄς διαμαρτυρηθεῖ στήν γερμανική ἐφημερίδα, ἐάν αὐτὴ ἐδημοσίευσε ἀνύπαρκτη συνέντευξή ἢ, ἐάν δέν ἀπέδωσε σωστά τοὺς λόγους του!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

‘Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στήν έβραϊκή συναγωγή τής Ν. ‘Υόρκης άνήμερα τής 28ης ‘Οκτωβρίου!

‘Αξιοσημείωτος ό συμβολισμός τής Πατριαρχικής επίσκεψεως άνήμερα τής έθνικης μας έπετείου τής 28ης ‘Οκτωβρίου στήν έβραϊκή συναγωγή τής Ν. ‘Υόρκης! Νά υποθέσουμε ότι έντάσσεται στήν καταπολέμηση του «έθνοφυλετισμού» –ό όποιος άποτελει αίρεση, σύμφωνα μέ παλαιότερη άπόφαση του Οικουμενικού Πατριαρχείου;

Μās έντυπωσίασε όμως, κυρίως, ή προσφώνηση του Οικουμενικού μας Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στον έβραίο άρχιεραβδίνο Σνάιερ.

Γιά νά μορφωθείτε και σεις, παραθέτουμε άποσπάσματα τής προσφωνήσεως. Σημειωτέον ότι τό κείμενο τής μεταφράσεως στά έλληνικά δέν είναι έπίσημο. ‘Ελπίζουμε όμως νά δοϋμε τό έπίσημο στό περιοδικό ή στήν ιστοσελίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Οί ύπογραμμίσεις είναι δικές μας.

[‘Ομιλεί ό Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος]

Ραβίνε Σνάιερ, πολυαγαπημένε φίλε, έξοχότατοι πρεσβευτές και άντιπρόσωποι τών έθνών, διακεκριμένοι ήγέτες τής ‘Εβραϊκής κοινότητας και άλλων θρησκευτικών κοινοτήτων, άγαπητά παιδιά, **Σαλόμ**.

Είναι μεγάλη χαρά για έμās νά έχουμε τήν δυνατότητα νά επισκεφτούμε αυτή τήν **εϋλογημένη συναγωγή** του Πάρκ-‘Ιστ, στήν καρδιά αυτής τής ύπέροχης πόλης.

Είμαστε γνωστοί μέ τούς πνευματικούς ήγέτες σας, γνωρίζουμε τά θρησκευτικά και κοινωνικά προγράμματά σας και θαυμά-

ζουμε τίς ποικίλες εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες σας για τήν διάπλαση τών πιστών σας. ‘Ιδιαίτερα, είμαστε γνωστοί τής έκκλητικής δουλειās για τήν θρησκευτική έλευθερία που κάνει ό Ραβίνος Σνάιερ, μέσα από τό ‘Ιδρυμα «‘Εκκληση στή Συνείδηση» (Appeal of Conscience), για τό όποιο ό άγαπητός μας φίλος δίκαia έλαβε τό ‘Αθηνάγόρειο βραβείο ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τό τάγμα τών ‘Ελληνορθοδόξων ‘Αρχόντων ‘Αμερικής, από τά χέρια του πολυαγαπημένου μας ‘Εξάρχου, ‘Αρχιεπισκόπου Δημητρίου.

‘Ομως, ή επίσκεψή μας έδω είναι κάτι παραπάνω από μία άπλή τυπικότητα. ‘Υπερβαίνει τήν άπλή φιλοφρονητική επίσκεψη ενός Χριστιανού ήγέτη σε έναν ‘Εβραίο ήγέτη. **‘Οπως και ό διάδοχος του ‘Αγίου Πέτρου, ό αδελφός μας, ή αγιότητά του ό Πάπας Βενέδικτος ό 16ος ήταν έδω πέρυσι, έτσι και έμεις, [είμαστε έδω] σαν διάδοχοι του γήνιου αδελφού του άγίου Πέτρου, του πρώτου που καλέστηκε άπόστολος, του ‘Αγίου ‘Αντρέα, έμπνευσμένοι από τήν διακαή πεποίθηση πως τό πιό επείγον έργο που στέκεται μπροστά σε όλες τίς θρησκευτικές κοινότητες είναι ή παγκόσμια συνεργασία μας για τήν προώθηση μεγαλύτερης άνεκτικότητας και κατανόησης ανάμεσα στους ανθρώπους, τίς φυλές και τίς θρησκείες του πλανήτη μας.**

[...]

Τό χρωστάμε, σαν ‘Εβραίοι και Χριστιανοί, στήν κοινή κληρονομιά μας, νά μιμηθούμε τον προπάτορά μας ‘Αβραάμ που δέχτηκε τήν άπρόσμενη επίσκεψη τών τριών ξένων κάτω από τή σκιά τών βελανιδιών Μαμβρη, όπως περιγράφεται στό Γένεσις, 18.

[...]

“Ολοι έχουμε μεγάλα παραδείγματα να ακολουθήσουμε: για μας, τούς Χριστιανούς, δεν θά ξεχαστούν ποτέ οί ήρωες τής Βουλγαρίας και τής Ελλάδας, οί όποιοι, κατά τόν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο **ρίσκαραν τίς ζωές τους για να σώσουν τούς Έβραίους φίλους και γείτονές τους από τήν αποτρόπαια φρίκη του Όλοκαυτώματος.**

[...]

“Όσο για έσας Παιδιά του Άβραάμ, έχουμε εκείνους τούς ήρωες που ένάντια σε όλες τίς πιθανότητες ίδρυσαν ένα νέο έθνος για να σώσουν για τόν Θεό τήν παράδοση του λαού του Ίσραήλ.

[...]

“Ας πιαστούμε από τά χέρια όχι μόνο για **νά προσευχηθούμε**, αλλά και σε ένδειξη αλληλεγγύης. Τό χρωστάμε **στό Θεό μας**, στους **κοινούς Πατριάρχες μας** Άβραάμ, Ίσαάκ και Ίακώβ, σε όλους έμας και στον κόσμο.

ν ν ν

‘Ο Οικουμενικός Πατριάρχης προσφέρει τό «Ίερό Κοράνιο»!

‘Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος κατά τήν πρόσφατη δεκαπενθήμερη επίσκεψή του στίς Η.Π.Α. (από τά τέλη ‘Οκτωβρίου μέχρι 9 Νοεμβρίου 2009) εκτός από τήν έδραϊκή συναγωγή (βλ. σχετικό σχόλιό μας παραπάνω) επισκέφθηκε και τήν γνωστή πολυεθνική εταιρεία Coca-Cola.

‘Από τό διαδίκτυο (βλ. www.kalami.net/2009/omogeneia/vartholomeos_cocacola.html και σχετικό video στο www.youtube.com/watch?v=6TQksRRAJY&feature=related) μεταφέρουμε τήν αρχή και τό τέλος τής προσφωνήσεως του Πατριάρχου στα κεντρικά γραφεία τής Coca Cola.

Κείμενο ‘Ομιλίας:

«Έξοχότατε κυβεργνήτη

Πολυαγαπημένοι αδελφοί ιεράρχες
 ‘Αξιότιμοι Μουχτάρ και Δάφνη Κέντ
 Πολυαγαπημένοι καλεσμένοι
 ‘Αγαπητοί στον Κύριο,

‘Απόψε συγκεντρωθήκαμε σε αυτό τό εκπληκτικό κέντρο· στην πραγματικότητα ένα μουσείο προς τιμήν ενός από τά πιο αγαπημένα προϊόντα ένα –άν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τήν λέξη– εικόνισμα του 20ου αιώνα.

Συγκεντρωθήκαμε χάρη σε έναν αγαπημένο και έμπιστο φίλο, τόν κύριο Μουχτάρ Κέντ, ό όποιος προεδρεύει σε αυτήν τήν εκπληκτική εταιρεία, με περισσότερους από 1 εκατομμύριο υπαλλήλους σε 200 χώρες, με τήν ιδιότητα του προέδρου και του γενικού διευθυντή.

Μουχτάρ και Δάφνη σās αγαπάμε πολύ και σās ευχαριστούμε πολύ.

Σήμερα είναι έθνική έορτή τής πατρίδας μας, τής Τουρκίας, και χαίρομαι που έχω τήν δυνατότητα να γιορτάσω αυτήν τή μέρα μαζί με τόσους πολύτιμους φίλους.

[...]

Παρακαλώ καθίστε.

‘Εχω ένα μικρό αναμνηστικό.

Μικρό και σπουδαίο.

‘Αναμνηστικό για τήν Δάφνη και τόν Μουχτάρ

Αυτό είναι τό “**Άγιο Κοράνι**. Τό ιερό βιβλίο των μουσουλμάνων αδελφών μας».

‘Υστερόγραφο «Π» ‘Ο Οικουμενικός Πατριάρχης σε κάποιο σημείο τής προσφωνήσεώς του αναφέρεται «στίς ήρωικές προσπάθειές τους [των γονέων του Μουχτάρ Κέντ] στό όνομα των Έβραίων κατά τήν διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου...».

Κάθε σχέση, φυσικά, του γεγονότος αυτού με τήν ανώτατη θέση του Τούρκου μουσουλμάνου Μουχτάρ Κέντ στην πυραμίδα τής Coca Cola είναι τυχαία. Μήπως και τό επί-

θετο (Κέντ) του κ. Μουχτάρ δέν είναι τυπικά τουρκικό;

▼ ▼ ▼

«Βημόθυρο». Λάθος ξεκίνημα

Δέν μᾶς ἔφθαναν τὰ νεοεποχίτικα μπερδεμένα περιοδικά, τώρα ἔχουμε καί πολυδιαφημιζόμενα ὀρθόδοξα, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν πολλά ἐρωτηματικά.

“Ὅπως διαβάζουμε στό egolpio.wordpress.com, τό πολυδιαφημισθέν ἐδῶ καί μῆνες ὡς νέο καί διαφορετικό ὀρθόδοξο περιοδικό «Βημόθυρο» τῶν ἐκδόσεων «Μαῖστρος» κυκλοφόρησε μέ δύο σοβαρά ἀτοπήματα: 1) Φιλοξενεῖ ἄρθρο «τοῦ πρὸς Ὑψιστον Εὐχέτη Μουφτῆ Κομοτηνῆς Μέτσο Χαφούζ Τζεμαλῆ» μέ θέμα «Ἡ θέση τῆς Παναγίας στό Ἱερό Κοράνιο», προτείνοντας τρόπον τινά στούς χριστιανούς νά διδαχθοῦν γιά τήν Παναγία ἀπό τό Κοράνιο καί 2) Φιλοξενεῖ ἄρθρο τοῦ οἰκουμενιστῆ καί ὑπερμάχου τῶν ὁμοφυλοφύλων Φινλανδοῦ κληρικοῦ Χέικκι Χούττουνεν μέ τίτλο «Σκέψεις γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Φινλανδίας». “Ὅπως διαβάζουμε στό theoprivlitos.blogspot.com, ἡ Φινλανδική Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὄχι μόνο δέν καταδικάζει τόν π. Χέικκι Χούττουνεν καί τοὺς ὁμοίους του «ἀλλά διώκει καί ὅσους ὀρθόδοξους διαμαρτύρονται ὡς φονταμενταλιστές παρουσιάζοντάς τους μάλιστα ὡς νεοναζί» (!)

▼ ▼ ▼

Μήπως χρειάζεται νά πέσει κανένας μπάτσος;

Ἐπί ἀναγνώστρια (Ἡ Παρακαταθήκη ἔχει τὰ στοιχεῖα τῆς) ἐλάδαμε τήν ἀκόλουθη ἐπιστολή:

«Στήν Μητρόπολη Πρέβεζας, ὅπου βρέθηκα στίς 30 Νοεμβρίου 2009, τήν ἡμέρα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα, ἄκουσα στή μεταφρα-

σμένη ἀποστολική περικοπή (Α΄ Κορ. δ΄, 9-16) νά λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅτι ἔχουνε τοὺς Ἀποστόλους “τοῦ κλώτσου καί τοῦ μπάτσου”. Δέν μπόρεσα ἐκείνη τή στιγμή νά καταλάβω ποιὰ φράση τοῦ Ἀπ. Παύλου μετέφρασαν ἔτσι.

Μοῦ ἤρθε νά γελάσω. Συγκρατήθηκα μόνο γιατί σκέφτηκα πόσο σοβαρή εἶναι ἡ ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας.

Μά ἐπιτέλους δέ θά ῥθει ἡ ὥρα νά σοβαρευτοῦν καί αὐτοί;

Εἶναι ἔκφραση αὐτή “τοῦ κλώτσου καί τοῦ μπάτσου” νά ἀκούγεται τήν ὥρα τῆς Θείας Λατρίας;

Τά ἰσοπέδωσαν ὅλα;»

Σχόλιο «Π» Μήπως χρειάζεται ἡ Ἱερά Σύνοδος «νά ρίξει κανένα μπάτσο»; (Μιλοῦμε μεταφορικά, χρησιμοποιώντας τή φρασεολογία τοῦ «μεταφραστοῦ»). Ἴσως ἔτσι κάποιοι νά συνέλθουν.

▼ ▼ ▼

Στήν Κοπεγχάγη θεμελιώνεται ἡ παγκόσμια διακυβέρνηση

Διαβάζουμε στό ἀξιόλογο thriskeftika.blogspot.com ὑπό τόν ἀνωτέρω τίτλο τὰ ἑξῆς:

«Τελικά τί ἀποφασίζεται στήν Κοπεγχάγη; Ἡ προστασία τοῦ περιβάλλοντος ἢ ἡ θεμελίωση τῆς παγκόσμιας διακυβέρνησης; Μεταφέρουμε ἀπόσπασμα τῆς ὁμιλίας τοῦ Ἑλληνα πρωθυπουργοῦ **Γιώργου Παπανδρέου** στήν Κοπεγχάγη: “Ἡ ἀνθρωπότητα ποτέ δέν εἶχε ἀντιμετωπίσει σοβαρότερη ἢ δυσκολότερη πρόκληση. Καί ἡ Διάσκεψη αὐτή τῆς Κοπεγχάγης δέν εἶναι καθόλου ἀσήμαντη. Δέν εἶναι μικρό πρᾶγμα νά συμφωνήσουμε σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο. **Τή στιγμή αὐτή, παρατηροῦμε τήν παγκόσμια διακυβέρνηση ἐν τῇ γενέσει τῆς.** Θά πρέπει, ὡστόσο, νά συμφωνήσουμε σέ μιά ὑποχρέωση, γιά τήν πραγμάτωση τῆς ὁποίας θά εἴμαστε δεσμευμένοι” (τό ὑπόλοιπο σχετι-

κό ρεπορτάζ στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ).

Τά ίδια ανέφερε και ο νέος Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τακτικό μέλος της Λέσχης Μπίλντερμπεργκ **Herman Rompuy** πού μεταξύ άλλων αναφέρει: «**Τό 2009 είναι επίσης τό πρώτο έτος παγκόσμιας διακυβέρνησης μέ τή δημιουργία του G20 στή μέση τής οικονομικής κρίσης**».

▼ ▼ ▼

Συμβούλιο τής Ευρώπης: Οί φαρμακοβιομηχανίες πίσω από τήν «πανδημία»

Μεταφέρουμε ρεπορτάζ από τήν έφημ. *Τό Βήμα* (12.1.2010):

Γενεύη. Σέ παγκόσμιο σκάνδαλο πρώτου μεγέθους εξελίσσεται τό σίριαλ μέ τήν «πανδημία» (;) τής νέας γρίπης, καθώς ή μία χώρα μετά τήν άλλη άκυρώνουν τίς υπέρμετρες παραγγελίες τών πολυσυζητημένων έμβολίων για τήν αντιμετώπιση του ίου H1N1. Βουλευτές από 11 χώρες-μέλη του Συμβουλίου τής Ευρώπης υπέγραψαν μάλιστα ένα όξύτατο κείμενο, μέ τό όποιο ζητούν από τό Συμβούλιο τήν άμεση σύσταση μιās διερευνητικής έπιτροπής πού θά εξετάσει «*τήν άπειλή για τήν υγεία τών ψευδών πανδημιών*». Έπικεφαλής τής ομάδας τών άγανακτισμένων ευρωβουλευτών είναι ό έπικεφαλής τής Έπιτροπής Έγείας του Συμβουλίου Βόλφγκανγκ Βόνταργκ, γερμανός επιδημιολόγος, ό όποιος πριν από λίγους μήνες δέχθηκε σφοδρές έπιθέσεις, επειδή επέμενε ότι ή πανδημία ήταν κερδοσκοπική «φούσκα».

Ό γερμανός βουλευτής του SPD κάνει τώρα λόγο για μιá «*ήπια επιδημία γρίπης*» ή όποία μεταμορφώθηκε σε «*ψευδή πανδημία*», άποκαλεί τήν υπόθεση «*τό μεγαλύτερο ιατρικό σκάνδαλο τής έκατονταετίας*» και ζητεί νά έρευνηθοϋν άμεσα «οί

έπιπτώσεις τής πανδημίας και του κόστους τής σε έθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο».

[...]

Στό κείμενο ό κ. Βόνταργκ και οί συνάδελφοί του αναφέρουν ότι οί φαρμακοβιομηχανίες «*υποκίνησαν τήν κατασπατάληση πόρων πού προορίζονταν για τήν υγεία προς όφελος άναποτελεσματικών στρατηγικών έμβολιασμού*», προκειμένου νά αποκομίσουν «*τεράστια κέρδη, χωρίς κανένα ρίσκο*». «*Έξέθεσαν χωρίς λόγο έκατομμύρια υγιείς άνθρωπους στους κινδύνους τών άγνωστων παρενεργειών τών έμβολίων πού δέν ήταν επαρκώς δοκιμασμένα*», προσθέτει τό κείμενο.

Καί συμπληρώνει ότι οί εταιρείες τοποθέτησαν «*τους δικούς τους ανθρώπους*» σε θέσεις-κλειδιά στον Π.Ο.Υ. και σε άλλους διεθνείς και έθνικούς όργανισμούς και «*έπηρέασαν*» μέ χρήματα και άλλα μέσα κορυφαίους έπιστήμονες, ώστε νά εξασφαλίσουν τή «*συμμόρφωση*» τους τήν κατάλληλη στιγμή. Ό κ. Βόνταργκ προφανώς αναφέρεται στην άποκάλυψη τής *Daily Mail* ότι ό Ρόι Άντερσον, εκ τών κορυφαίων συμβούλων τής βρετανικής κυβέρνησης στο ζήτημα τής νέας γρίπης, είναι ταυτόχρονα έμμισθος σύμβουλος του Δ.Σ. τής Glaxo Smith Kline (μιās από τίς φαρμακοβιομηχανίες πού αναμένεται νά βγάλουν έκατοντάδες έκατομμύρια ευρώ από τήν έκμετάλλευση τής «πανδημίας»), μέ ετήσιες άποδοχές πού άγγίζουν τίς 150.000 ευρώ! Ωστόσο ό πραγματικός στόχος τής έρευνας φαίνεται ότι θά είναι ή άμφιλεγόμενη διευθύντρια του Π.Ο.Υ. Μάργκαρετ Τσάν, ή όποία, άφοϋ πανικόβαλε τους πάντες για τό έπερχόμενο...τέλος του κόσμου, παραδέχθηκε πριν από λίγες ήμέρες πώς ή ίδια δέν έχει «*άκόμη*» έμβολιαστεί εναντίον του H1N1!

Μέ 12.700 θύματα παγκοσμίως, ή Ευρώπη μετράει λίγο περισσότερους από 2.500 νεκρούς, τή στιγμή πού ή «*κανονική*» έπο-

χική γρίπη σκοτώνει περίπου 500.000 ανθρώπους ετησίως σε όλον τον κόσμο. "Αν και πολλές δυτικές χώρες έχουν κάνει έκστρατεια για να πείσουν τον πληθυσμό να εμβολιαστεί, ο αριθμός των εμβολιασμένων παραμένει δυσανάλογα μικρός. "Ήδη στη Γερμανία, όπου τό 95% του πληθυσμού απέφυγε να εμβολιαστεί, [Σημ. «Π»: Στην Ελλάδα μόνο τό 3,5% του πληθυσμού εμβολιάσθηκε] ή κυβέρνηση ψάχνει απεγνωσμένα τρόπο να ακυρώσει παραγγελία 50 εκατομμυρίων δόσεων και αναζητεί αγοραστές για να μεταπωλήσει τά εκατομμύρια εμβόλια που τής έχουν περισσέψει. Καί ή Βρετανία όμως προσπαθεί απεγνωσμένα να «ξεφορτωθεί» πλεονάζοντα εμβόλια αξίας 1 δισ. στερλινών, ενώ ή Έλβετία ακύρωσε

πρίν από λίγες ημέρες παραγγελία άλλων 50 εκατομμυρίων εμβολίων και δήλωσε πως θά χαρίσει τό μισό απόθεμά της σε αναπτυσσόμενες χώρες.

Σημ. «Π»: Η μεγάλη άπατη τής νέας γρίπης έχει τριπλή στόχευση 1) Έντάσσεται στό πλαίσιο τής προσπάθειας δημιουργίας υπάκουων ύπηκόων στη Νέα Τάξη Πραγμάτων 2) Στοχεύει στη μείωση του παγκόσμιου πληθυσμού μέσω των παρενεργειών του νέου εμβολίου (πού εύτυχώς ελάχιστοι έκαναν) και 3) Στοχεύει στό να ξεχειλίσει τά ήδη γεμάτα ταμεία των πολυεθνικών φαρμακευτικών κολοσσών.

Δείτε και τά αποκαλυπτικά στοιχεία στην ιστοσελίδα www.theflucase.com.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία έκδοση του Πανελληνίου Συνδέσμου
για την Έλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 5142

Έκδότης - υπεύθυνος κατά τον νόμο: Βασιλική σύζ. Ήρ. Λαμπροπούλου

Σύμβουλος Έκδόσεως: Μοναχός Άρσένιος Βλιαγκόφτης

Έπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Άλτιντζής

Έκτύπωση — Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Άλτιντζής

Συνδρομή έσωτερικού έτήσια: 10 ευρώ

Συνδρομή έξωτερικού έτήσια: 30 ευρώ

Συνδρομή Κύπρου έτήσια: 7 λίρες Κύπρου

Έπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. – FAX: 2310.462.562

Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν τίς απόψεις των συγγραφέων τους
και ακολουθοϋν την όρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Έπιτρέπεται ή άναδημοσίευση κατόπιν γραπτής άδειας από την διεύθυνση του περιοδικού.